



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 15. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 059/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 059/02	Lieta C-586/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 15. septembra spriedumu lietā T-483/12 <i>Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 12. novembrī iesniedza <i>Lotte Co. Ltd</i>	2
2016/C 059/03	Lieta C-595/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 4. septembra spriedumu lietā T-577/12 <i>NIOC u.c./Eiropas Savienības Padome</i> 2015. gada 14. novembrī iesniedza <i>National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) u.c.</i>	3
2016/C 059/04	Lieta C-626/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. novembrī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	5

2016/C 059/05	Lieta C-633/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 30. novembrī iesniedza <i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i>	6
2016/C 059/06	Lieta C-640/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. decembrī iesniedza <i>Court of Appeal</i> (Īrija) – <i>Minister for Justice and Equality/Tomas Vilkas</i>	7
2016/C 059/07	Lieta C-657/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-674/11 <i>TV2/Danmark/Eiropas Komisija</i> 2015. gada 7. decembrī iesniedza <i>Viasat Broadcasting UK Ltd</i>	8
2016/C 059/08	Lieta C-659/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. decembrī iesniedza <i>Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen</i> (Vācija) – krimināllieta pret Robert Caldararu	9
2016/C 059/09	Lieta C-660/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-125/12 <i>Viasat Broadcasting UK Ltd/Eiropas Komisija</i> 2015. gada 8. decembrī iesniedza <i>Viasat Broadcasting UK Ltd</i>	9
2016/C 059/10	Lieta C-665/15: Prasība, kas celta 2015. gada 14. decembrī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika	10

Vispārējā tiesa

2016/C 059/11	Lieta T-486/11: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – <i>Orange Polska/Komisija</i> Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Polijas telekomunikāciju tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 102. panta pārkāpums — Nosacījumi, ko ir noteicis vēsturiskais operators, lai sniegtu jaunajiem operatoriem maksas pieeju tīklam un pakalpojumiem vairumtirdzniecības līmenī platjoslas sakaru tīklā — Leģitīmas intereses konstatēt pārkāpumu — Naudas sodi — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Samērīgums — Neierobežota kompetence — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai	12
2016/C 059/12	Lieta T-242/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – <i>SNCF/Komisija</i> Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Sernam SCS labā īstenojusi Francija — Atbalsts pārstrukturēšanai, rekapitalizācijai, garantijām un SNCF prasījumu pret Sernam dzēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Atbalsta ļaunprātīga izmantošana — Atgūšana — Saimnieciskā pēctecība — Privātā ieguldītāja kritērijs	13
2016/C 059/13	Lieta T-275/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija Valodu lietojums — Paziņojums par atklāto konkursu administratoru pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Saziņas ar konkursa pretendentiem valoda — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1. d panta 1. punkts, 27. panta pirmā daļa un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums	13
2016/C 059/14	Lieta T-295/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija Valodu lietojums — Labojumi paziņojumos par atklātiem konkursiem administratoru pieņemšanai darbā — Jaunas konkursa procedūras — Otrās valodas izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums	14

2016/C 059/15	Lieta T-510/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija Valodu lietojums — Paziņojums pat atklātajiem konkursiem tulkotāju pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Valoda, kādā veicama saziņa ar konkursu kandidātiem — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums	15
2016/C 059/16	Apvienotās lietas T-515/13 un T-719/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Spānija/Komisija Valsts atbalsts — Kuģu būve — Noteikumi par nodokļiem, kas ir piemērojami dažiem nolīgumiem, kuri ir noslēgti kuģu finansēšanai un iegādei — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to daļēji atgūt — Prasība atcelt tiesību aktu — Individuāls skārums — Pieņemamība — Priekšrocība — Selektīvs raksturs — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Konkurences apdraudējums — Pienākums norādīt pamatojumu	16
2016/C 059/17	Lieta T-624/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – <i>Bice International</i> /ITSB – <i>Bice</i> (“bice”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “bice” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “1926 BiCE RISTORANTE” — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts	17
2016/C 059/18	Lieta T-79/15: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – <i>Olympus Medical Systems</i> /ITSB (“3D”) Kopienas preču zīme — Komisijas grafiskas preču zīmes “3D” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts	17
2016/C 059/19	Lieta T-673/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 8. decembra rīkojums – Itālija/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pārvaldījumi — <i>Airport Handling SpA</i> izveide — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru — Nepārsūdzams akts — Atbalsta pasākumi, kas prasības iesniegšanas dienā ir pilnībā izpildīti — Nepieņemamība	18
2016/C 059/20	Lieta T-224/15: Vispārējās tiesas 2015. gada 10. decembra rīkojums – <i>Cofely Solelec u.c./Parlaments</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Iepirkuma procedūra — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Apstrīdētā akta atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	18
2016/C 059/21	Lieta T-543/15 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 17. decembra rīkojums – <i>Lysoform Dr. Hans Rosemann u.c./ECHA</i> Pagaidu noregulējums — REACH — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušana Regulas (ES) Nr. 528/2012 95. pantā paredzētajā sarakstā — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība	19
2016/C 059/22	Lieta T-669/15 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 17. decembra rīkojums – <i>Lysoform Dr. Hans Rosemann u.c./ECHA</i> Pagaidu noregulējums — REACH — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušana Regulas (ES) Nr. 528/2012 95. pantā paredzētajā sarakstā — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība	20
2016/C 059/23	Lieta T-600/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. oktobrī – <i>PAN Europe u.c./Komisija</i>	20
2016/C 059/24	Lieta T-630/15: Prasība, kas celta 2015. gada 10. novembrī – <i>Scandlines Danmark</i> un <i>Scandlines Deutschland</i> /Komisija	21
2016/C 059/25	Lieta T-631/15: Prasība, kas celta 2015. gada 11. novembrī – <i>Stena Line Scandinavia</i> /Komisija	22

2016/C 059/26	Lieta T-673/15: Prasība, kas celta 2015. gada 19. novembrī – <i>Guardian Europe</i> /Eiropas Savienība	23
2016/C 059/27	Lieta T-682/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 15. septembra spriedumu lietā F-21/15 <i>Wanègue</i> /Reģionu komiteja 2015. gada 26. novembrī iesniedza <i>Patrick Wanègue</i>	24
2016/C 059/28	Lieta T-684/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā F-92/14 <i>Weissenfels</i> /Parlaments 2015. gada 27. novembrī iesniedza <i>Roderich Weissenfels</i>	26
2016/C 059/29	Lieta T-688/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 30. septembra rīkojumu lietā F-14/12 RENV <i>Schönberger/Rechnungshof</i> 2015. gada 28. novembrī iesniedza <i>Peter Schönberger</i> . . .	27
2016/C 059/30	Lieta T-692/15: Prasība, kas celta 2015. gada 25. novembrī – <i>HTTS</i> /Padome	28
2016/C 059/31	Lieta T-698/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 22. septembra spriedumu lietā F-83/14 <i>Silvan</i> /Komisija 2015. gada 2. decembrī iesniedza <i>Juha Tapio Silvan</i>	28
2016/C 059/32	Lieta T-705/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. decembrī – <i>Syriatel Mobile Telecom</i> /Padome	30
2016/C 059/33	Lieta T-707/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Souruh</i> /Padome	30
2016/C 059/34	Lieta T-708/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Cham un Bena Properties</i> /Padome	31
2016/C 059/35	Lieta T-709/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Almashreq Investment Fund</i> /Padome	32
2016/C 059/36	Lieta T-710/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Drex Technologies</i> /Padome	32
2016/C 059/37	Lieta T-711/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Othman</i> /Padome	33
2016/C 059/38	Lieta T-712/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – <i>Crédit Mutuel Arkéa</i> /ECB	33
2016/C 059/39	Lieta T-714/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. decembrī – <i>Makhlouf</i> /Padome	34
2016/C 059/40	Lieta T-715/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – <i>BBY Solutions</i> /ITSB – <i>Worldwide Sales Corporation España</i> (“BEST BUY GEEK SQUAD”)	35
2016/C 059/41	Lieta T-716/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. novembrī – <i>Gallardo Blanco</i> /ITSB – <i>Expasa Agricultura y Ganadería</i> (degzīmes, kas atveidota H-veida zirga trenzes formā, attēls)	36
2016/C 059/42	Lieta T-718/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. decembrī – <i>PTC Therapeutics International</i> /EMA	37
2016/C 059/43	Lieta T-719/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 28. septembra spriedumu lietā F-73/14 2015. gada 8. decembrī iesniedza <i>LP</i>	37
2016/C 059/44	Lieta T-720/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – Komisija/ <i>CINAR</i>	38
2016/C 059/45	Lieta T-722/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – <i>Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns</i> /Komisija	38
2016/C 059/46	Lieta T-723/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – <i>Genossenschaftsverband Bayern</i> /Komisija . .	40

2016/C 059/47	Lieta T-727/15: Prasība, kas celta 2015. gada 14. decembrī – <i>Justice & Environment</i> /Komisija	41
2016/C 059/48	Lieta T-729/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. decembrī – <i>MSD Animal Health Innovation un Intervet international</i> /EMA	41
2016/C 059/49	Lieta T-737/15: Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – <i>Hydro Aluminium Rolled Products</i> /Komisija	42
2016/C 059/50	Lieta T-738/15: Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – <i>Aurubis u.c.</i> /Komisija	43
2016/C 059/51	Lieta T-743/15: Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – <i>Vinnolit</i> /Komisija	44
2016/C 059/52	Lieta T-745/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – <i>FH Scorpio/ITSB – Eckes-Granini Group</i> (“YO!”)	45
2016/C 059/53	Lieta T-746/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – <i>Biofa</i> /Komisija	46
2016/C 059/54	Lieta T-750/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – <i>Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft u.c.</i> /Komisija	47
2016/C 059/55	Lieta T-755/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. decembrī – <i>Luksemburga</i> /Komisija	48
2016/C 059/56	Lieta T-756/15: Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – <i>Tengelmann Warenhandels-gesellschaft/ITSB — Federation Internationale des Logis</i> (“T”)	49
2016/C 059/57	Lieta T-759/15: Prasība, kas celta 2015. gada 29. decembrī – <i>Fiat Chrysler Finance Europe</i> /Komisija	49
2016/C 059/58	Lieta T-760/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. decembrī – <i>Nīderlande</i> /Komisija	50
2016/C 059/59	Lieta T-482/15: Vispārējās tiesas 2015. gada 7. decembra rīkojums – <i>Ahrend Furniture</i> /Komisija	51

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2016/C 059/60	Lieta F-148/15: Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – <i>ZZ</i> /Komisija	52
2016/C 059/61	Lieta F-151/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. decembrī – <i>ZZ</i> /Komisija	52

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 059/01)

Jaunākā publikācija

OV C 48, 8.2.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 38, 1.2.2016.

OV C 27, 25.1.2016.

OV C 16, 18.1.2016.

OV C 7, 11.1.2016.

OV C 429, 21.12.2015.

OV C 414, 14.12.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 15. septembra spriedumu lietā T-483/12 *Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 12. novembrī iesniedza *Lotte Co. Ltd*

(Lieta C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lotte Co. Ltd* (pārstāve – M. Knitter, Rechtsanwältin)

Citi lietas dalībnieki: *Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 15. septembra spriedumu lietā T-483/12 un noraidīt prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelācijas ceturtās padomes 2012. gada 3. septembra lēmumu lietā R 2103/2010–4;
- pakārtoti, atceļot pārsūdzēto Vispārējās tiesa spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest prasītājai (*Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH*) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 207/2009”) 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu. Konkrēti tiek norādītas šādas trīs kļūdas tiesību piemērošanā:

1. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz kļūdainu vērtējuma kritēriju piemērošanu, vērtējot pieļaujamo novirzi konkrētajā iebildumos izvirzītās preču zīmes izmantošanā atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa iebildumos izvirzītās preču zīmes atšķirtspējīgās sastāvdaļas tiesiski kļūdaini ir noteikusi, ņemot vērā sajaukšanas iespējas noteikšanai izmantojamajos kritērijus. Noteiktu sastāvdaļu radītais iespaids vai attiecīgi dominēšana preču zīmē, kam ir izšķiroša loma, konstatējot sajaukšanas iespēju, attiecībā uz pieļaujamo novirzi izmantošanā vērtējumā nevar tikt izmantots vienādi. Šajā ziņā runa nav par sajaukšanas iespējas riska konstatēšanu. Drīzāk ir būtiski tas, vai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantotā forma atšķiras vienīgi nedaudz, un abi apzīmējumi kopumā var tikt uzskatīti par līdzvērtīgiem.

2. Turpinājumā Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā visus nozīmīgos apstākļus iebildumos izvirzītās preču zīmes atšķirtspējīgo sastāvdaļu noteikšanai. Vispārējā tiesa juridiski kļūdaini ir pārņēmusi Apelācijas padomes kritērijus, pati neizvērtējot iebildumos izvirzītās kombinētās preču zīmes atsevišķās un daudzās sastāvdaļas.
3. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējās tiesas izmantošanas veida noteikšanas pamatojumā ir pretrunas un loģiskas kļūdas. Lai gan Vispārējā tiesa norāda, ka, lai drīkstētu apstiprināt tiesības saglabājošu izmantošanu, izmantotais apzīmējums no tā veida, kādā tas ir reģistrēts, drīkst atšķirties vienīgi ar “nenozīmīgām sastāvdaļām” un izmantotais apzīmējums un reģistrētā preču zīme būtu jāuzskata par “kopumā līdzvērtīgiem”. Piemērojot šos vērtējuma kritērijus, Vispārējā tiesa tomēr izraisa pretrunas un pieļauj loģikas kļūdas. Turklāt Vispārējā tiesa piemērojot neelastīgu vērtējumu, vai trīs tās skatījumā atšķirtspējīgie elementi ir sastopami izmantotajā veidā. Ņemot vērā šos kritērijus, Vispārējā tiesa izsecinot tiesības saglabājošu izmantošanu un šajā ziņā neievērojot, ka izmantotajā veidā ir pievienoti daudzi jauni elementi, kādēļ izmantotais apzīmējums un reģistrētā preču zīme vairs nevarot tikt uzskatīti par “kopumā līdzvērtīgiem”.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 4. septembra spriedumu lietā T-577/12 NIOC u.c./Eiropas Savienības Padome 2015. gada 14. novembrī iesniedza *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC)* u.c.

(Lieta C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleymann Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (pārstāvis – J.-M. Thouvenin, advokāts)

Otra lietas dalībniece:

Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt 2015. gada 4. septembra spriedumu, ko Eiropas Savienības Vispārējās tiesas septītā palāta ir pasludinājusi lietā T-577/12;
- apmierināt prasījumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzējas norādīja Eiropas Savienības Vispārējā tiesā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar pirmo atcelšanas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, pasludinātā sprieduma 44. punktā nospriežot, ka, atsaucies uz Regulas (ES) Nr. 267/2012⁽¹⁾ 46. panta 2. punktu dēļ Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012⁽²⁾ jāuzskata par tādu, kurā ir skaidra norāde, ka tās juridiskais pamats ir minētais 46. panta 2. punkts, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

2. Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pasludinātā sprieduma 55.–57. punktā, ko kopsavilkuma veidā var izklāstīt kā apgalvojumu, ka “no 215. panta 2. punkta neizriet, ka individuāli ierobežojoši pasākumi, kas noteikti attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām, nevalstiskām grupām vai vienībām, ir jāpieņem atbilstoši LESD 215. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai”. Pirmkārt, 215. panta 1. punktā, kas ir vienīgais LESD noteikums par ierobežojošiem pasākumiem, ir skaidri noteikts, ka šādiem pasākumiem piemērojama ir tajā paredzētā procedūra, un tajā nav paredzēta neviena cita procedūra; otrkārt, LESD 291. pants nav saderīgs ar LESD 215. panta 2. punktu; pakārtoti, LESD 291. panta 2. punktu nebūtu jāuzskata par tādu, kas dod Padomei juridisku pamatu papildus tam, kas ir sniegts LESD 215. panta 2. punktā, ierobežojošo pasākumu pieņemšanai; visbeidzot un pakārtoti, ja tiktu nolemts, ka LESD 291. panta 2. punkts var Padomei sniegt juridisku pamatu papildus LESD 215. panta 2. punktā esošajam juridiskajam pamatam ierobežojošu pasākumu noteikšanai, atsaukšanās uz šo juridisko pamatu šajā lietā tik un tā ir prettiesiska.
3. Ar trešo pamatu, kas ir norādīts pakārtoti, ja tiktu nospriests, ka atsauce uz LESD 291. panta 2. punktu, lai pamatotu individuālu ierobežojošu pasākumu pieņemšanu, ir juridiski iespējama ierobežojošo pasākumu, kas sākotnēji pamatoti ar LESD 215. pantu, pieņemšanas politikas ietvaros, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo sprieduma 75.–83. punktā būtībā nosprieda, ka Eiropas Savienības Padome, atkārtojot 291. panta 2. punkta formulējumu, “pienācīgi pamatoti” ir izmantojusi šo atkāpes procedūru, kas šajā lietā bija vienīgā pieejamā. Pirmkārt, prasītajam pamatojumam ir jābūt skaidram; otrkārt, pat ja pieņemtu, ka šo prasību var izpildīt ar netiešu pamatojumu, šajā lietā tas nav ticis izpildīts, Vispārējai tiesai kļūdaini interpretējot attiecīgos tekstus.
4. Ar ceturto pamatu, kas ir norādīts pakārtoti, ja tiktu nospriests, ka atsauce uz LESD 291. panta 2. punktu, lai pamatotu individuālu ierobežojošu pasākumu pieņemšanu, ir juridiski iespējama ar LESD 215. pantu pamatotas ierobežojošu pasākumu pieņemšanas politikas ietvaros, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, sprieduma 87. punktā nospriežot, ka Regulas Nr. 267/2012 46. panta 2. punkts “atstāj Padomei kompetenci īstenot šīs regulas 23. panta 2. un 3. punktu”, ar ko pietika, lai izpildītu pienākumu norādīt pamatojumu par šīs normas juridiskā pamata norādīšanu, kas esot LESD 291. panta 2. punkts, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzējas, Vispārējā tiesa ir nonākusi pie šī secinājuma, juridiski kļūdaini interpretējot Regulas Nr. 267/2012 46. panta 2. punktu.
5. Ar piekto pamatu, kas ir norādīts pakārtoti, ja tiktu nospriests, ka atsauce uz LESD 291. panta 2. punktu, lai pamatotu individuālu ierobežojošu pasākumu pieņemšanu, ir juridiski iespējama ar LESD 215. pantu pamatotas ierobežojošu pasākumu pieņemšanas politikas ietvaros, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā sprieduma 86.–88. punktā, jo uzskatīja, ka pienākums norādīt Savienības tiesību aktu pamatojumu neliek Padomei skaidri norādīt, kas attiecas uz Regulas Nr. 267/2012 46. panta 2. punkta juridisko pamatu, – ka Regula Nr. 267/2012 tika pamatota ar LESD 291. panta 2. punktu.
6. Ar sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, nospriežot sprieduma 100. un 103. punktā, kā arī 108. un 110. punktā, ka to, vai ar Savienības pieņemtajiem ierobežojošajiem pasākumiem tiek ievēroti tiesiskās noteiktības un likuma paredzamības princips, no kuriem izriet, ka šiem pasākumiem ir jābūt skaidriem un precīziem, pārbauda, ņemot vērā vienotas Savienības tiesību aktu interpretācijas tiesā normas, kas nosaka, ka šie akti tiek interpretēti un piemēroti citu esošo oficiālo valodu versiju gaismā, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
7. Ar septīto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā sprieduma 134. punktā, nospriežot, ka Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts (apstrīdētais kritērijs) atbilst tiesiskuma principiem un, plašāk, Eiropas Savienības tiesībām, jo neesot “ne patvaļīgs, ne neierobežots”, un sprieduma 140. punktā, nospriežot, ka “apstrīdētais kritērijs ierobežo Padomes rīcības brīvību, nosakot objektīvus kritērijus, un garantē Savienības tiesībās prasīto paredzamību”. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdēto kritēriju interpretējot, atsaucoties uz 2012. gada 13. marta spriedumu *Melli Bank*/Padome (C-380/09).

8. Ar astoto pamatu, pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, pat pieņemot, ka nozīme, kādā būtu jāpiešķir vārdam “apvienība”, ir Vispārējās tiesas dotā, ir jākonstatē, ka šajā lietā tā ir piemērota kļūdaini.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu, OV L 88, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, OV L 282, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. novembrī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-626/15)

(2016/C 059/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet, E. Paasivirta, C. Hermes)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Padomes 2015. gada 11. septembra lēmumu, kas ir ietverts Pastāvīgo pārstāvju komitejas prezidenta 2015. gada 11. septembra atzinumā, apstiprinot to, ka Savienības un tās dalībvalstu vārdā tiek iesniegts diskusiju dokuments par nākotnes priekšlikumu Komisijai Antarktikas jūras dzīvo resursu saudzēšanai, kura mērķis ir Vedelas (*Weddell*) jūrā izveidot aizsargājamu jūras zonu, kas tiek pārņemts Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2554. sanāksmes 2015. gada 23. septembra protokola kopsavilkumā (dokuments 11837/15, 65. punkts, 19. un 20. lpp., un dokuments 11644/1/15/REV), jo tajā Padome noteica, ka diskusiju dokuments jāiesniedz Savienības un tās dalībvalstu vārdā, nevis tikai Savienības vārdā;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija lūdz Tiesu atcelt Padomes 2015. gada 11. septembra lēmumu, jo Padome ir noteikusi par obligātu, ka Komisijas diskusiju dokuments par nākotnes priekšlikumu Komisijai Antarktikas jūras dzīvo resursu saudzēšanai, kura mērķis ir Vedelas (*Weddell*) jūrā izveidot aizsargājamu jūras zonu, tiek iesniegts Savienības un tās dalībvalstu vārdā, nevis tikai Savienības vārdā.

Pēc Komisijas domām, uzskatot, ka šajā jomā ir dalītā kompetence, un tādēļ uzskatot, ka diskusiju dokuments ir jāizlemj vienošanās kārtībā un tas jāiesniedz Savienības un tās dalībvalstu vārdā, apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo ar to tiek aizliegts arī Komisijai iesniegt šo dokumentu tikai Savienības vārdā, tādējādi pārkāpjot Savienības ekskluzīvo kompetenci šajā jomā (un Komisijas prerogatīvas pārstāvēt Savienību).

Komisija izvirza divus tiesību pamatus savas prasības atcelt apstrīdēto lēmumu pamatošanai.

Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka, pieņemot apstrīdēto tiesību aktu, Padome ir pārkāpusi Savienības ekskluzīvo kompetenci jautājumā par jūras bioloģisko resursu saglabāšanu, kas ir pārņemta LESD 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā. Vispirms Komisija uzskata, ka Padome nav ņēmusi vērā ar apstrīdēto aktu skartā pasākuma juridisko kontekstu gan saistībā ar Antarktīkas jūras dzīvo resursu saglabāšanas konvenciju, gan Savienības līmenī. Tāpat Komisija arī uzskata, ka Padome nav ņēmusi vērā šī pasākuma mērķi un saturu.

Otrkārt, Komisija pakārtoti apgalvo, ka pat, ja šis pasākums nebūtu jāuzskata par jūras bioloģisko resursu saglabāšanu LESD 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, pieņemot apstrīdēto aktu, Padome katrā ziņā ir pārkāpusi Savienības ekskluzīvo kompetenci, jo Savienībai ir ekskluzīvā ārējā kompetence šajā jomā, un paredzamais pasākums var ietekmēt Savienības kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu LESD 3. panta 2. punkta izpratnē. Vispirms Komisija uzskata, ka Padome nav ņēmusi vērā to, ka paredzamais pasākums var ietekmēt divas atvasināto tiesību regulas (Regula (EK) Nr. 600/2004⁽¹⁾ un (EK) Nr. 61/2004⁽²⁾) vai mainīt to darbības jomu. Tālāk Komisija uzskata arī, ka Padome nav ņēmusi vērā ietekmi uz Savienības 2014. gada Kopīgās nostāju vai tās darbības jomas izmaiņas.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 600/2004, ar ko nosaka dažus tehniskus pasākumus attiecībā uz zvejas darbībām apgabalā, uz kuru attiecas Antarktīkas ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanas konvencija (OV L 97, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 601/2004, ar ko nosaka konkrētus kontroles pasākumus, kurus piemēro zvejas darbībām Antarktīkas ūdeņu dzīvo resursu saudzēšanas konvencijas darbības zonā, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 3943/90, (EK) Nr. 66/98 un (EK) Nr. 1721/1999 (OV L 97, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 30. novembrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-633/15)

(2016/C 059/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: London Borough of Ealing

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar PVN Direktīvas⁽¹⁾ 133. panta pēdējo daļu Apvienotā Karaliste var piemērot publisko tiesību subjektiem nosacījumu, kas ietverts šī panta d) apakšpunktā, i) apstākļos, ja 1989. gada 1. janvārī šādi atbilstoši darījumi tajā tika aplikti ar nodokli, bet citiem sporta pakalpojumiem tajā pašā laikā tika piemērots atbrīvojums, un ii) apstākļos, ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu atbilstoši darījumi netika atbrīvoti no nodokļa pirms Apvienotā Karaliste piemēroja nosacījumu, kas ietverts 133. panta d) apakšpunktā?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Apvienotā Karaliste nosacījumu, kas ietverts PVN Direktīvas 133. panta d) apakšpunktā, var piemērot bezpeļņas organizācijām, kas ir publisko tiesību subjekti, vienlaikus šo nosacījumu nepiemērojot bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai Apvienotā Karaliste var izslēgt no 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā ietvertā atbrīvojuma visas bezpeļņas organizācijas, kas ir publisko tiesību subjekti, neizvērtējot katrā atsevišķā gadījumā, vai atbrīvojuma piešķiršana radītu konkurences izkropļojumus, kaitējot uzņēmumiem, kas ir PVN maksātāji?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. decembrī iesniedza *Court of Appeal* (Īrija) –
*Minister for Justice and Equality/Tomas Vilkas***

(Lieta C-640/15)

(2016/C 059/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Minister for Justice and Equality*

Atbildētājs: *Tomas Vilkas*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Pamatlēmuma (¹) 23. pantā ir iecerēts un/vai atļauts vairāk nekā vienu reizi vienoties par jaunu nodošanas datumu?
2. Ja tā ir, tad vai tā ir visās vai kādā no šādām situācijām: proti, ja pieprasītās personas nodošana 2. punktā noteiktajā laikā jau ir aizkavēta tādu apstākļu dēļ, ko nevar ietekmēt neviena dalībvalsts, kuru rezultātā panākta vienošanās par jaunu nodošanas datumu, un par šādiem apstākļiem:
 - i) tiek konstatēts, ka tie pašlaik pastāv; vai
 - ii) ja tie ir beigušies, tiek konstatēts, ka tie atkal ir novērojami; vai

- iii) ja tie ir beigušies, tad radušies citādi apstākļi, kas ir aizkavējuši vai varētu aizkavēt pieprasītās personas nodošanu noteiktajā termiņā, kas attiecināms uz minēto jauno nodošanas datumu?

(¹) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, OV L 190, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-674/11 TV2/Danmark/Eiropas Komisija 2015. gada 7. decembrī iesniedza Viasat Broadcasting UK Ltd

(Lieta C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Viasat Broadcasting UK Ltd (pārstāvji – M. Honoré un S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater)

Pārējās lietas dalībnieces: TV2 Danmark A/S, Eiropas Komisija un Dānijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra sprieduma lietā T-674/11 TV2/Danmark/Komisija rezolutīvās daļās 1) punktu (1. prasījums); un
- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-674/11 TV2/Danmark/Komisija daļā, kurā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi prasītājas pirmā pamata trešo daļu (2. prasījums); un
- lemt par labu Komisijai saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, ko cēlusi TV2 un Dānijas Karaliste; un
- piespriest TV2/Danmark un Dānijas Karalistei, kas bija prasītājas pirmajā instancē, atlīdzināt Viasat tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar pirmo prasījumu Viasat norāda, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi secinājusi, ka Komisija kļūdījās, konstatējot, ka ieņēmumi no reklāmas, ko TV2 Reklame A/S guva 1995. un 1996. gadā, bija valsts atbalsts.

Pēc tam Viasat norāda, ka ieņēmumi no reklāmas 1995. un 1996. gadā bija saistīti ar valsts līdzekļu nodošanu, ciktāl ieņēmumi no reklāmas tika nodoti ar sabiedrību TV2 Reklame A/S un TV2 Fund starpniecību, kuras kontrolēja valsts. Turklāt par līdzekļu faktisko izmantošanu lēma kultūras ministrs (Kulturministeren) un Parlamentārā finanšu komiteja (Folketingets Finansudvalg). Vispārējā tiesa arī nepareizi atzina, ka TV2 bija likumīgas tiesības uz TV2 Fund līdzekļiem vai uz daļu no tiem.

Saistībā ar otro prasījumu Viasat norāda, ka Vispārējā tiesa kļūdījās, apstiprinot prasītājas argumentu, ka otrais Altmark nosacījums lietā bija izpildīts (88.–111. punkts). Viasat norāda, ka Vispārējā tiesa savā spriedumā ir ņēmusi vērā tikai apstrīdētā lēmuma interpretāciju, kas, kā uzskata Vispārējā tiesa, Komisijai bija jāsniedz savos procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā, nepārbaudot pamatojumu, kas bija norādīts apstrīdētajā lēmumā. Nekas apstrīdētā lēmuma 114.–116. punktā nenorāda, ka otrais Altmark nosacījums ietvertu prasību par efektivitāti attiecībā uz kompensācijas saņēmēju.

Tādējādi Vispārējai tiesai esot bijis jālemj, vai Komisijai saistībā ar otro Altmark nosacījumu bija tiesības pieprasīt paredzamību ne tikai attiecībā uz TV2 ieņēmumiem no reklāmas nākotnē (proti, ieņēmumiem), bet arī uz izmaksām, kas ir saistītas ar kompensācijas aprēķinu.

Viasat norāda, ka Komisijas prasība par izmaksu pietiekamu pārskatāmību ir loģiskas un vajadzīgas plašās brīvības sekas, kas sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam ir radio un televīzijas nozarē: skat. *inter alia* sprieduma BUPA/Komisija (T-289/03, EU:T:2008:29) 214. punktu.

Vajadzībai nodrošināt pārskatāmību saistībā ar izmaksām ir nozīme arī saistībā ar citiem *Altmark* kritērijiem: skat. Vispārējās tiesas sprieduma Viasat/Komisija (T-125/12, EU:T:2015:687) 80.–83. punktu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 9. decembrī iesniedza *Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen* (Vācija) – krimināllieta pret Robert Caldararu

(Lieta C-659/15)

(2016/C 059/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Lietas dalībnieki pamatlietā

Robert Caldararu

Otra lietas dalībiece: *Generalstaatsanwaltschaft Bremen*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm⁽¹⁾ 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izdošana soda izpildes nolūkā nav pieļaujama tad, ja pastāv būtiskas norādes, ka ar apcietinājuma apstākļiem izsniegšanas dalībvalstī tiek pārkāptas Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā izklāstītās attiecīgās personas pamattiesības un vispārējie tiesību principi, vai arī tas ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes dalībvalsts šajos gadījumos lēmumu par izdošanas pieļaujamību var pieņemt vai tai šis lēmums ir jāpieņem atkarībā no apcietinājuma apstākļu ievērošanas garantijas? Vai izpildes dalībvalsts šajā ziņā var noteikt vai tai ir jānosaka konkrētas minimālās prasības attiecībā uz nodrošināmajiem apcietinājuma apstākļiem?
- 2) Vai Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 5. pants un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izsniegšanas tiesu iestādei ir tiesības izsniegt arī apcietinājuma apstākļu ievērošanas garantijas, vai arī šajā ziņā ir piemērojama izsniegšanas dalībvalsts iekšējā kompetenču sadales kārtība?

⁽¹⁾ OV L 190, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā T-125/12 *Viasat Broadcasting UK Ltd/Eiropas Komisija* 2015. gada 8. decembrī iesniedza *Viasat Broadcasting UK Ltd*

(Lieta C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Viasat Broadcasting UK Ltd* (pārstāvji – M. Honoré un S. Kalsmose-Hjelmberg, advokater)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Dānijas Karaliste un TV2/Danmark A/S

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu lietā T-125/12 *Viasat Broadcasting UK Ltd/Komisija* un
 - atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES ⁽¹⁾ par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz TV2/Danmark (OV L 340, 1. lpp.), un
 - piespriest atbildētājai pirmajā instancē atlīdzināt *Viasat* tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan tiesvedībā Tiesā,
- pakārtoti,
- atcelt pārsūdzēto spriedumu un
 - nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
 - lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā pirmajā un vēlākajās instancēs pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam *Viasat* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, norādot, ka savā vērtējumā saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu Komisijai nebija jāņem vērā tas, ka atbalsts TV2 tika piešķirts, neievērojot pārskatāmības un izmaksu efektivitātes pamatprincipus.

Konkrētāk *Viasat* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo, 1) lai noraidītu *Viasat* prasījumus, ir pamatojusies uz spriedumu M6 un ar to saistīto judikatūru, 2) ir atzinusi, ka *Viasat* argumenti noved pie "loģiska iznākuma", 3) ir noliegusi 2005. un 2011. gada Paziņojumu par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (VTNP) un 2009. gada Apraides paziņojuma nozīmi, 4) ir atzinusi, ka 2001. gada apraides paziņojums neļāva Komisijai piemērot metodoloģiju, kas, kā uzskata *Viasat*, izriet no LESD 106. panta 2. punkta.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 20. aprīļa lēmums par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz TV2/Danmark (OV L 340, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 14. decembrī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-665/15)

(2016/C 059/10)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Guerra e Andrade un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepievienojoties Eiropas Savienības vadītāju apliecību tīklam, Portugāles Republika nav izpildījusi Direktīvas 2006/126/EK ⁽¹⁾ 7. panta 5. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Direktīvas 2006/126 un judikatūras izriet, ka dalībvalstij, kas izsniedz vadītāja apliecību, ir jāpārbauda, vai ir izpildītas minimālās vadītāja apliecības izsniegšanai paredzētās prasības.

Taču, tā kā Portugāle nav pievienojusies Eiropas Savienības vadītāju apliecību tīklam (RESPER), tā nevar pārbaudīt, vai minimālās vadītāja apliecības izsniegšanai paredzētās prasības ir izpildītas. It īpaši tā nevar pārbaudīt, vai pretendents jau ir cita vadītāja apliecība citā dalībvalstī.

Turklāt, tā kā tā nav pievienojusies RESPER, Portugāle neļauj citām dalībvalstīm kopā ar to pārbaudīt, vai ir izpildītas minimālās vadītāja apliecības izsniegšanai paredzētās prasības.

Papildus, citas dalībvalstis kopā ar Portugāli nekādi nevar pārbaudīt situācijas, kurās minimālās vadītāja apliecības izsniegšanai paredzētās prasības acīmredzami nav izpildītas.

Tādējādi, nepievienojoties RESPER, Portugāle apdraud pienākuma pievienoties tīklam un pašas Direktīvas 2006/126 galveno mērķi, proti, uzlabot ceļu satiksmes drošību, atvieglojot personu brīvu pārvietošanos.

Direktīvas 7. panta 5. punkta d) apakšpunktā ir skaidri noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizmanto Eiropas Savienības vadītāja apliecību tīkls, lai veiktu pārbaudes un nepieļautu, ka personai ir vairākas vadītāja apliecības.

Direktīvas 16. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm direktīvas 7. panta 5. punkts bija jāievieš līdz 2013. gada 19. janvārim.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīva 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (Pārstrādāta versija) (OV L 403, 18. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – *Orange Polska*/Komisija

(Lieta T-486/11) ⁽¹⁾

Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Polijas telekomunikāciju tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 102. panta pārkāpums — Nosacījumi, ko ir noteicis vēsturiskais operators, lai sniegtu jaunajiem operatoriem maksas pieeju tīklam un pakalpojumiem vairumtirdzniecības līmenī platjoslas sakaru tīklā — Legitīmas intereses konstatēt pārkāpumu — Naudas sodi — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Samērīgums — Neierobežota kompetence — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai

(2016/C 059/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Orange Polska S.A.*, iepriekš *Telekomunikacja Polska S. A.* (Varšava, Polija) (pārstāvji – sākotnēji *M. Modzelewska de Raad*, *P. Paśnik*, *S. Hautbourg*, advokāti, *A. Howard*, barrister, un *C. Vajda*, QC, vēlāk – *M. Modzelewska de Raad*, *P. Paśnik*, *S. Hautbourg*, *A. Howard* un *D. Beard*, QC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *B. Gencarelli*, *K. Mojzesowicz* un *G. Koleva*, vēlāk – *K. Mojzesowicz*, *G. Koleva* un *M. Malferrari* un visbeidzot – *G. Koleva*, *M. Malferrari*, *É. Gippini Fournier* un *J. Szczodrowski*, pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: *Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji* (Varšava, Polija) (pārstāvji – sākotnēji *P. Rosiak*, vēlāk – *K. Karasiewicz*, advokāti)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: *European Competitive Telecommunications Association* (pārstāvji – sākotnēji *P. Alexiadis* un *J. MacKenzie*, vēlāk – *M. MacKenzie*, solicitors)

Priekšmets

Par prasību, pirmkārt, pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 22. jūnija Lēmumu C (2011) 4378, *final*, par LESD 102. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.525 – *Telekomunikacja Polska*) un, otrkārt, samazināt šī lēmuma 2. pantā Komisijas uzlikto naudas sodu prasītājam

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Orange Polska S.A.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) *Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji* un *European Competitive Telecommunications Association* sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 340, 19.11.2011.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – SNCF/Komisija

(Lieta T-242/12) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Sernam SCS labā īstenojusi Francija — Atbalsts pārstrukturēšanai, rekapitalizācijai, garantijām un SNCF prasījumu pret Sernam dzēšanai — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Atbalsta ļaunprātīga izmantošana — Atgūšana — Saimnieciskā pēctecība — Privātā ieguldītāja kritērijs

(2016/C 059/12)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société nationale des chemins de fer français (SNCF)* (Parīze, Francija) (pārstāvji – P. Beurier, O. Billard un V. Landes, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Maxian Rusche un B. Stromsky)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji D. Colas un J. Gstalter, vēlāk D. Colas un J. Rossi un visbeidzot D. Colas un J. Bousin)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Mory SA, likvidācijas procesā (Pantin, Francija), un Mory Team, likvidācijas procesā (Pantin) (pārstāvji – B. Vatier un F. Loubières, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2012. gada 9. marta Lēmumu 2012/398/ES par Valsts atbalstu SA.12522 (C 37/08) – Francija – Lēmuma “Sernam 2” piemērošana (OV L 195, 19. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Société nationale des chemins de fer français (SNCF)* prasību noraidīt;
- 2) SNCF sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 4) Mory un Mory Team sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 273, 8.9.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija

(Lieta T-275/13) ⁽¹⁾

Valodu lietojums — Paziņojums par atklāto konkursu administratoru pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Saziņas ar konkursa pretendentiem valoda — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. panta pirmā daļa un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums

(2016/C 059/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāvis, kam palīdz P. Gentili un S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall, B. Eggers un G. Gattinara)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvis – J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un B. Beutler)

Priekšmets

Prasība atcelt paziņojumu par atklātu konkursu EPSO/AD/249/13, lai izveidotu divus rezerves sarakstus administratoru pieņemšanai darbā vakanto amata vietu aizpildīšanai makroekonomikas un finanšu ekonomikas jomās (OV 2013, C 75 A, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) paziņojumu par atklātu konkursu EPSO/AD/249/13, lai izveidotu divus rezerves sarakstus administratoru pieņemšanai darbā vakanto amata vietu aizpildīšanai makroekonomikas un finanšu ekonomikas jomās, atcelt.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste un Vācijas Federatīvā Republika sedz savus ar iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija

(Lieta T-295/13) ⁽¹⁾

Valodu lietojums — Labojumi paziņojumos par atklātiem konkursiem administratoru pieņemšanai darbā — Jaunas konkursa procedūras — Otrās valodas izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums

(2016/C 059/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili un S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall, B. Eggers un G. Gattinara)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāve – J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība atcelt labojumu paziņojumā par atklātu konkursu EPSO/AD/177/10, kas rīkots, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru pieņemšanai darbā Eiropas publiskās administrācijas, jurisprudences, ekonomikas, revīzijas, informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā (OV 2013, C 82 A, 1. lpp.), kā arī labojumu paziņojumos par atklātiem konkursiem EPSO/AD/178/10 un EPSO/AD/179/10, kas rīkoti, lai izveidotu rezerves sarakstus administratoru pieņemšanai darbā, attiecīgi, bibliotēku zinātnes/informācijas zinātnes un audiovizuālajā jomā (OV 2013, C 82 A, 6. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt šā sprieduma 68.–70. punktā veida un satura ziņā aprakstītos gan Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2013. gada 21. martā publicēto labojumu paziņojumā par atklātu konkursu EPSO/AD/177/10, kas rīkots, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru pieņemšanai darbā Eiropas publiskās administrācijas, jurisprudences, ekonomikas, revīzijas, informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā, gan Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2013. gada 21. martā publicēto labojumu paziņojumos par atklātiem konkursiem EPSO/AD/178/10 un EPSO/AD/179/10, kas rīkoti, lai izveidotu rezerves sarakstus administratoru pieņemšanai darbā, attiecīgi, bibliotēku zinātnes/informācijas zinātnes un audiovizuālajā jomā;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz ar savu iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Itālija/Komisija

(Lieta T-510/13) (¹)

Valodu lietojums — Paziņojums pat atklātajiem konkursiem tulkotāju pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Valoda, kādā veicama saziņa ar konkursu kandidātiem — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums

(2016/C 059/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili un S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un G. Gattinara)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāve – J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un B. Beutler)

Priekšmets

Prasība atcelt paziņojumu par atklātajiem konkursiem EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 un EPSO/AD/266/13, kas rīkoti, lai izveidotu rezervi tulkotāju, kuru galvenā valoda ir attiecīgi dāņu, angļu, franču, itāļu, maltiešu, holandiešu un slovēņu valoda, pieņemšanai darbā (OV 2013 C 199 A, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt paziņojumu par atklātajiem konkursiem EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 un EPSO/AD/266/13, kas rīkoti, lai izveidotu rezervi tulkotāju, kuru galvenā valoda ir attiecīgi dāņu, angļu, franču, itāļu, maltiešu, holandiešu un slovēņu valoda, pieņemšanai darbā;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atļūdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste un Vācijas Federatīvā Republika sedz ar savu iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Spānija/Komisija

(Apvienotās lietas T-515/13 un T-719/13) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Kuģu būve — Noteikumi par nodokļiem, kas ir piemērojami dažiem nolīgumiem, kuri ir noslēgti kuģu finansēšanai un iegādei — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to daļēji atgūt — Prasība atcelt tiesību aktu — Individuāls skārums — Pieņemamība — Priekšrocība — Selektīvs raksturs — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Konkurences apdraudējums — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 059/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Spānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji N. Díaz Abad, vēlāk M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*) (lieta T-515/13), *Líco Leasing, SA* (Madride, Spānija) un *Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA* (Madride) (pārstāvji – M. Merola un A. Sánchez, advokāti) (lieta T-719/13)

Athbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier un P. Nēmečkova)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2013. gada 17. jūlija Lēmumu 2014/200/ES par valsts atbalstu SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), ko īstenojusi Spānija; noteiktiem finanšu līzingu līgumiem piemērojama nodokļu režīms, pazīstams arī kā “Spānijas nodokļu līzingu sistēma” (OV 2014, L 114, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2013. gada 17. jūlija Lēmumu 2014/200/ES par valsts atbalstu SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), ko īstenojusi Spānija; noteiktiem finanšu līzingu līgumiem piemērojama nodokļu režīms, pazīstams arī kā “Spānijas nodokļu līzingu sistēma”, atcelt;

- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Spānijas Karalistes, Lico Leasing, SA un Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Bice International/ITSB – Bice (“bice”)

(Lieta T-624/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “bice” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “1926 BiCE RISTORANTE” — Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts

(2016/C 059/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bice International Ltd (Dubaija, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji – sākotnēji N. Gibb, solicitor, un D. McFarland, barrister, vēlāk – D. McFarland)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – M. Fischer)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bice AG (Baar, Šveice) (pārstāvis – D. Pauli, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 23. maija lēmumu lietā R 1249/2013–1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Bice International Ltd un Bice AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Bice International Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 351, 6.10.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembra spriedums – Olympus Medical Systems/ITSB (“3D”)

(Lieta T-79/15) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Komisijas grafiskas preču zīmes “3D” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2016/C 059/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olympus Medical Systems Corp. (Tokija, Japāna) (pārstāvji – A. Ebert-Weidenfeller un C. Opatz, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – K. Doherty un A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas otrās padomes 2014. gada 11. decembra lēmumu lietā R 1708/2014–2 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “3D” kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Olympus Medical Systems Corp. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Vispārējās tiesas 2015. gada 8. decembra rīkojums – Itālija/Komisija

(Lieta T-673/14) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pārvaldājumi — Airport Handling SpA izveide — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru — Nepārsūdzams akts — Atbalsta pasākumi, kas prasības iesniegšanas dienā ir pilnībā izpildīti — Nepieņemamība

(2016/C 059/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, kam palīdz S. Fiorentino un A. De Stefano, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Conte un S. Noë)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmumu C(2014) 4537 final uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam, kas attiecas uz sabiedrības Airport Handling izveidi (valsts atbalsts SA.21420 (2014/C) (ex 20 14/NN) (ex 20 13/PN))

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 409, 17.11.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 10. decembra rīkojums – Cofely Solelec u.c./Parlaments

(Lieta T-224/15) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Iepirkuma procedūra — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Apstrīdētā akta atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2016/C 059/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luksemburga), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburga) un Cofely Fabricom (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji V. Elvinger un S. Marx, vēlāk S. Marx, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L. Chrétien un M. Mraz)

Priekšmets

Prasība atcelt Parlamenta Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta 2015. gada 27. aprīļa Lēmumu Nr. 103299, ar kuru noraidīts prasītāju iesniegtais piedāvājums partijai Nr. 75 ar nosaukumu “Elektrība – Lieljaudas” iepirkumā INLO-D-UPIL-T-14-A04 saistībā ar *Konrad Adenauer* ēkas Luksemburgā (Luksemburga) paplašināšanas un atjaunošanas projektu un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendētājam

Rezolutīvā daļa:

- 1) tiesvedību lietā izbeigt;
- 2) Eiropas Parlaments sedz savus, kā arī atlīdzina *Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA* un *Cofely Fabricom* tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 205, 22.6.2015.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 17. decembra rīkojums – *Lysoform Dr. Hans Rosemann u.c./ ECHA*

(Lieta T-543/15 R)

Pagaidu noregulējums — REACH — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušana Regulas (ES) Nr. 528/2012 95. pantā paredzētajā sarakstā — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2016/C 059/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH* (Berlīne, Vācija); *Ecolab Deutschland GmbH* (Monheim-sur-le-Rhin, Vācija); *Schülke & Mayr GmbH* (Norderstedt, Vācija) un *Diversey Europe Operations BV* (Utrecht, Nīderlande) (pārstāvji – K. Van Maldegem, M. Grunchard un P. Sellar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – C. Buchanan un W. Broere)

Priekšmets

Pieteikums apturēt izpildi ECHA 2015. gada 17. jūnija lēmumam par sabiedrības O. kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušanu Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulas (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 1. lpp.) 95. panta 1. punktā paredzētajā sarakstā

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
 - 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 17. decembra rīkojums – Lysoform Dr. Hans Rosemann u.c./ ECHA

(Lieta T-669/15 R)

Pagaidu noregulējums — REACH — Biocīdu piedāvāšana tirgū un lietošana — Sabiedrības kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušana Regulas (ES) Nr. 528/2012 95. pantā paredzētajā sarakstā — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2016/C 059/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlīne, Vācija); Ecolab Deutschland GmbH (Monheim-sur-le-Rhin, Vācija); Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Vācija) un Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Nīderlande) (pārstāvji – K. Van Maldegem, M. Grunchard un P. Sellar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – C. Buchanan un W. Broere)

Priekšmets

Pieteikums apturēt izpildi ECHA 2015. gada 16. jūlija lēmumam par sabiedrības B. kā aktīvo vielu piegādātājas iekļaušanu Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulas (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 1. lpp.) 95. panta 1. punktā paredzētajā sarakstā

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2015. gada 22. oktobrī – PAN Europe u.c./Komisija

(Lieta T-600/15)

(2016/C 059/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brisele, Beļģija), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Beļģija), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Itālija) (pārstāvji – B. Kloostra, advokāte, A. van den Biesen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/1295 ⁽¹⁾ un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija – pieņemot apstrīdēto regulu un apstiprinot sulfoksaflora laišanu tirgū – esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽²⁾ gan 4. un 6. pantu, gan I un II pielikumu.
 - Komisija esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantu un/vai neesot pareizi piemērojusi Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktās darbīgo vielu apstiprināšanas prasības;
 - Komisija esot arīdzan pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantu saistībā ar šīs regulas gan 6. panta f) punktu, gan II pielikuma 1.1. un 2.2. punktu un/vai neesot pareizi piemērojusi Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktās darbīgo vielu apstiprināšanas prasības, un
 - Komisija esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantu un 6. panta i) punktu un/vai neesot pareizi piemērojusi Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktās darbīgo vielu apstiprināšanas prasības.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu esot aizskartas biškopjiem no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽³⁾ 16. un 17. panta izrietošās tiesības uz īpašumu un darījumdarbības tiesības.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija – pieņemot apstrīdēto regulu – neesot nedz ievērojusi labas pārvaldības principu un konsekvenci lēmumu pieņemšanā, nedz izpildījusi rūpības pienākumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2015. gada 27. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2015/1295, ar ko apstiprina darbīgo vielu sulfoksafloru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV L 199, 8. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību harta (OV 2000, C 326, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 10. novembrī – *Scandlines Danmark* un *Scandlines Deutschland*/Komisija

(Lieta T-630/15)

(2016/C 059/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Scandlines Danmark* ApS (Kopenhāgena, Dānija), *Scandlines Deutschland GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – *L. Sandberg-Mørch, lawyer*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 23. jūlija lēmumu par valsts atbalstu SA.39078 (2014/N) (Dānija) *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta finansēšanai un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, secinot, ka finansējums, kas piešķirts *Femern A/S* par Dānijas iekšzemes dzelzceļa savienojumiem, nav uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, secinot, ka atbalsta pasākumi, kas piešķirti *Femern A/S* par fiksēto dzelzceļa līniju, ir saderīgi ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka *Fehmarn Belt Fixed Link* projekts bija visas Eiropas interesēs un ka atbalsts bija vajadzīgs un samērīgs. Tāpat Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz pārmērīgu konkurences izkropļojumu novēršanu, līdzsvara kritēriju un valsts garantiju mobilizāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru. Prasītājas apgalvo, ka ir pierādījumi par nopietnām grūtībām saistībā ar iepriekšējās izmeklēšanas procedūras garumu un apstākļiem. Turklāt tās apgalvo, ka nav veikta pietiekama un pilnīga analīze attiecībā uz *Femern A/S* piešķirto finansējumu Dānijas dzelzceļa iekšzemes savienojumiem, *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta esamību visas Eiropas interesēs, valsts atbalsta nepieciešamību un samērīgumu un visbeidzot attiecībā uz pārmērīgu konkurences traucējumu novēršanu un līdzsvara kritēriju.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Komisija neesot sniegusi pamatojumu saistībā ar Dānijas dzelzceļa iekšzemes savienojumiem, saistībā ar *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta esamību visas Eiropas interesēs, saistībā ar atbalsta nepieciešamību un samērīgumu un visbeidzot saistībā ar pārmērīgu konkurences traucējumu novēršanu un līdzsvara kritēriju.

Prasība, kas celta 2015. gada 11. novembrī – *Stena Line Scandinavia*/Komisija

(Lieta T-631/15)

(2016/C 059/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stena Line Scandinavia AB* (Göteborg, Zviedrija) (pārstāvji – P. Alexiadis, Solicitor, L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 23. jūlija lēmumu par valsts atbalstu SA.39078 (2014/N) (Dānija) *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta finansēšanai un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, secinot, ka finansējums, kas piešķirts *Femern A/S* par Dānijas iekšzemes dzelzceļa savienojumiem, nav uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, secinot, ka atbalsta pasākumi, kas piešķirti *Femern A/S* par *Fixed Link*, ir saderīgi ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka *Fehmarn Belt Fixed Link* projekts bija visas Eiropas interesēs un ka atbalsts bija vajadzīgs un samērīgs. Tāpat Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz pārmērīgu konkurences izkropļojumu novēršanu, līdzsvara kritēriju un valsts garantiju mobilizāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru. Prasītāja apgalvo, ka ir pierādījumi par nopietnām grūtībām saistībā ar iepriekšējās izmeklēšanas procedūras garumu un apstākļiem. Turklāt tā apgalvo, ka nav veikta pietiekama un pilnīga analīze attiecībā uz *Femern A/S* piešķirto finansējumu Dānijas dzelzceļa iekšzemes savienojumiem, *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta esamību visas Eiropas interesēs, valsts atbalsta nepieciešamību un samērīgumu un visbeidzot attiecībā uz pārmērīgu konkurences traucējumu novēršanu un līdzsvara kritēriju.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Komisija neesot sniegusi pamatojumu saistībā ar Dānijas dzelzceļa iekšzemes savienojumiem, saistībā ar *Fehmarn Belt Fixed Link* projekta esamību visas Eiropas interesēs, saistībā ar atbalsta nepieciešamību un samērīgumu un visbeidzot saistībā ar pārmērīgu konkurences traucējumu novēršanu un līdzsvara kritēriju.

Prasība, kas celta 2015. gada 19. novembrī – *Guardian Europe*/Eiropas Savienība

(Lieta T-673/15)

(2016/C 059/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Guardian Europe Sàrl* (Bertrange, Luksemburga) (pārstāvji – F. Louis, advokāts, un C. O'Daly, Solicitor)

Atbildētājas: Eiropas Savienība, kuru pārstāv Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Tiesa

Prasītājas prasījumi:

- 1) piespriest, ka prasītāja saņem atlīdzinājumu par šādu kaitējumu, kas radies tādēļ, ka Vispārējā tiesa nav pasludinājusi spriedumu saprātīgā termiņā: (a) garantijas izmaksas EUR 936 000 apmērā; (b) negūtais labums/zaudētā peļņa EUR 1 671 000 apmērā un (c) nemantiskais kaitējums EUR 14,8 miljoni;
- 2) noteikt par iepriekš 1) punktā prasītajām summām maksājamus procentus atbilstoši vidējai likmei, ko Eiropas Centrālā banka attiecīgajā laikā piemēroja saviem galvenajiem refinansēšanas darījumiem, palielinot to par diviem procentpunktiem;
- 3) piespriest, ka prasītāja saņem atlīdzinājumu par zaudējumiem, kas nodarīti, Komisijai un Vispārējai tiesai pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu, proti, šādas summas: (a) garantijas izmaksas EUR 1 547 000 apmērā, (b) negūtais labums/zaudētā peļņa EUR 1 671 000 apmērā un (c) nemantiskais kaitējums EUR 14,8 miljoni;
- 4) noteikt par iepriekš 3) punktā prasītajām summām maksājamus procentus atbilstoši vidējai likmei, ko Eiropas Centrālā banka attiecīgajā laikā piemēroja saviem galvenajiem refinansēšanas darījumiem, palielinot to par diviem procentpunktiem, un

— 5) piespriet atbildētājām atlīdzināt prasītājas izdevumus saistībā ar tās prasības pieteikumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājai ir tiesības saņemt atlīdzinājumu no Eiropas Savienības atbilstoši LESD 268. pantam un 340. panta otrajai daļai, jo Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tās tiesības uz spriedumu saprātīgā termiņā, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 6. panta 1. punktā. Sprieduma nepasludināšana saprātīgā termiņā prasītājai radīja triju veidu zaudējumus laikposmā no 2010. gada 12. februāra līdz 2012. gada 27. septembrim: (1) palielināja izmaksas saistībā ar bankas garantiju naudassoda apmērā, ko prasītāja nesamaksāja Komisijai uzreiz pēc 2007. gada 28. novembra Lēmuma C(2007) 5791, galīgā redakcija, lietā COMP/39165 – Lokšņu stikls; (2) negūtais labums, jo zemā procentu likme par naudassoda summu, kas novēloti tika atmaksāta prasītājai pēc Tiesas 2014. gada sprieduma, bija daudz zemāka nekā potenciālais guvums, ko prasītāja varētu būt guvusi, ja tā vietā, lai samaksātu šo summu Komisijai 2008. gadā, tā būtu to ieguldījusi savā uzņēmējdarbībā, un (3) nemantiskais kaitējums, kas izriet gan no lēmuma, ar kuru prasītājai 2007. gada novembrī tika uzlikts vislielākais naudassods, gan no tā, ka Vispārējā tiesa nepasludināja spriedumu saprātīgā laikposmā; šos apstākļus Tiesai novēloti novērot tikai 2014. gada novembrī.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītājai ir tiesības saņemt atlīdzinājumu no Eiropas Savienības atbilstoši LESD 268. pantam un 340. panta otrajai daļai, jo gan Eiropas Komisija, gan Vispārējā tiesa acīmredzami pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes principu un diskriminēja prasītāju. 2007. gada 28. novembra Lēmumā C(2007) 5791, galīgā redakcija, lieta COMP/39165 – Lokšņu stikls, kļūdaini nav iekļauta pārdošana pašu vajadzībām, aprēķinot naudassodus, kas uzlikti pārējiem lēmuma adresātiem, un neizlīdzināja no tā izrietošo diskrimināciju attiecībā pret prasītāju, kurai kā neintegretai ražotājai nebija pārdošanas pašu vajadzībām. Vispārējā tiesa vēl vairāk pasliktināja no Komisijas kļūdas radušos situāciju, atstājot negrozītu, ka lēmumā šī pārdošana pašu vajadzībām netiek iekļauta. Šo kļūdu Tiesa izlaboja vienīgi 2014. gada novembrī, kad tā samazināja lēmumā noteikto naudassodu par EUR 44,4 miljoniem. Tomēr šis samazinājums nekompensēja prasītājai laikposmā no 2007. gada novembra līdz 2014. gada novembrim nodarīto kaitējumu, ko bija radījis tai prettiesiski noteiktais uzpūstais naudassods, kas lika domāt, ka bijātā ir jo īpaši atbildīga par lokšņu stikla karteli, un radīja arī papildu finansiālās izmaksas. Šī Komisijas un Vispārējās tiesas prettiesiskā rīcība radīja tādu pašu triju veidu kaitējumu, kāds ir norādīts pirmajā pamatā, bet gan ilgākā laikposmā, proti, no 2007. gada novembra līdz 2014. gada novembrim.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 15. septembra spriedumu lietā F-21/15 Wanègue/Reģionu komiteja 2015. gada 26. novembrī iesniedza Patrick Wanègue

(Lieta T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Patrick Wanègue (Dilbeek, Beļģija) (pārstāvis – M.-A. Lucas, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Reģionu komiteja

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt 2015. gada 15. septembra rīkojumu lietā F-21/15, ar kuru Civildienesta tiesa (otrā palāta) kā acīmredzami daļēji juridiski nepamatotu un acīmredzami daļēji nepieņemamu noraidīja prasību, ko prasītājs 2015. gada 5. februārī cēla pret Reģionu komiteju;
- lietā taisīt spriedumu un apmierināt prasītāja prasības pieteikumā izvirzītos prasījumus;
- piespriest Reģionu komitejai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Civildienesta tiesas Reglamenta 51. panta 1. punkta un 53. panta 1. punkta, kā arī pušu vienlīdzības tiesvedībā principa pārkāpumu, jo iebildumu raksta iesniegšanai paredzētais divu mēnešu termiņš, tam pieskaitot uz apsvērumiem par attālumu balstīto 10 dienu termiņu, tika aprēķināts sākot no paziņojuma par trūkumu novēršanu prasības pieteikumā izsniegšanas dienas, nevis sākot no prasības pieteikuma izsniegšanas brīža – tādējādi Reģionu komitejas iebildumu raksts tika pievienots tiesvedības lietas materiāliem, lai gan tas tika iesniegts novēloti –, ka Civildienesta tiesa ir balstījusies uz šo iebildumu rakstu, lai ar rīkojumu noraidītu prasību, pamatojoties uz Reglamenta 81. pantu, un ka prasītājam tika liegta iespēja iesniegt pieteikumu par aizmuguriska sprieduma taisīšanu, pamatojoties uz Reglamenta 121. pantu.
2. Otrais pamats attiecas uz Eiropas Savienības tiesību normu interpretācijas principa pārkāpumu, ņemot vērā to kontekstu un pienākumu norādīt pamatojumu, jo Civildienesta tiesa sava rīkojuma 64.–70. punktā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 56. pantu ir interpretējusi, neņemot vērā nedz tā 55. pantu, nedz arī uz tā pamata pieņemtos Reģionu komitejas lēmumus, un nav sniegusi atbildi uz prasītāja argumentiem, kas attiecas uz šīm tiesību normām, kā arī uz kļūdām tiesību piemērošanā, jo tā tādējādi ir pārpratusi Civildienesta noteikumu 55. un 56. panta un to VI pielikuma 3. pantu, kā arī Lēmuma Nr. 048/03 par vienas noteiktas likmes piemaksu par dažu C un D kategoriju ierēdņu, kuriem virsstundas ir jāstrādā regulāri, nostrādātām virsstundām (turpmāk tekstā – “Lēmums Nr. 48/03”), 2. un 4. panta piemērošanas jomu un mērķi.
3. Trešais pamats ir saistīts ar Civildienesta noteikumu interpretācijas saskaņā ar Eiropas Pamattiesību hartu un Hartas 31. panta interpretācijas saskaņā ar Lēmumu Nr. 48/03 principa pārkāpumu, kā arī ar pienākumu norādīt pamatojumu spriedumos un procesuālo aktu autentiskumu, jo Civildienesta tiesa sava rīkojuma 71.–74. punktā, interpretējot Hartas 31. panta 2. punktu, nav ņēmusi vērā Lēmuma Nr. 48/03 6. pantu, nav juridiski pietiekami atbildējusi uz prasītāja argumentu, kas saistīts ar šīm tiesību normām, un ir pārpratusi prasītāja prasības priekšmetu un iemeslu.
4. Ceturtais pamats attiecas uz procesuālo aktu autentiskuma neievērošanu un principa prasības izvērtēt atbilstoši pārsūdzētā tiesību akta pieņemšanas brīdī esošai informācijai pārkāpumu, jo Civildienesta tiesa sava rīkojuma 77. punktā ir norādījusi, ka prasītājs savus argumentus ir balstījis uz vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz pārsūdzēto lēmumu un tos katrā ziņā ir noraidījusi, pamatojoties uz šīm sekām, kā arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu, principa interpretēt Civildienesta noteikumus saskaņā ar vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu un uz šo pēdējo minēto principu, jo Civildienesta tiesa sava rīkojuma 77. punktā, kā arī 78.–80. punktā nav juridiski pietiekami atbildējusi uz prasītāja argumentiem.
5. Piektais pamats attiecas, pirmkārt, uz procesuālo aktu autentiskuma un Civildienesta tiesas Reglamenta 50. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpumu, jo tā sava rīkojuma 82. punktā ir secinājusi, ka prasītāja izvirzītā iebilde par prettiesiskumu nav nekādi pamatota, kā tas ir prasīts šajā tiesību normā, un tādēļ tā ir bijusi acīmredzami nepieņemama, un, otrkārt, – uz nepieņemamību kā pārsūdzētā rīkojuma 54.–57. punkta sekām.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā F-92/14
Weissenfels/Parlaments 2015. gada 27. novembrī iesniedza Roderich Weissenfels**

(Lieta T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Roderich Weissenfels (Freiburga, Vācija) (pārstāvis –G. Maximini, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- tādējādi piespriest Parlamentam atlīdzināt pieprasīto nemateriālo kaitējumu, kā arī atlīdzināt abās tiesu instancēs radušos tiesāšanas izdevumus, ieskaitot pirmstiesas izdevumus, kā arī visus prasītāja nepieciešamos izdevumus un maksājumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu *Weissenfels/Parlaments* (F-92/14, *Recueil FP*, EU:F:2015:110).

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus apelācijas pamatus.

1. Pirmais apelācijas sūdzības pamats: objektivitātes principa pārkāpums (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa).

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka gan tiesvedību, kuras iznākumā ir ticis pieņemts pārsūdzētais spriedums, gan arī pašu spriedumu kopumā raksturojot atkārtoti objektivitātes principa pārkāpumi. Tie esot skaidri redzami gan blakus procesos, gan arī strīda risinājumam nozīmīgos tiesību pārkāpumos.

2. Otrais apelācijas sūdzības pamats: atteikšanās spriest tiesu, loģikas likumu pārkāpums un lietas apstākļu sagrozīšana saistībā ar atteikšanos pārbaudīt noziedzīga nodarījuma sastāvu esamību.
3. Trešais apelācijas sūdzības pamats: loģikas likumu pārkāpums, lietas apstākļu sagrozīšana un acīmredzami kļūdainis vērtējums attiecībā uz 2002. gada 10. aprīļa elektroniskā pasta vēstulē norādīto strīdīgo apmelojošo apgalvojumu.
4. Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: lietas apstākļu un strīda priekšmeta sagrozīšana, loģikas likumu pārkāpums, tiesību neievērošana un tiesību pārkāpums saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzēja personas datu tālāknodošanu.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 30. septembra rīkojumu lietā F-14/12 RENV
Schönberger/Rechnungshof 2015. gada 28. novembrī iesniedza Peter Schönberger**

(Lieta T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Peter Schönberger (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis – O. Mader, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Revīzijas palāta

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- apmierināt tiesvedībā pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējs prasa atcelt 2015. gada 30. septembra rīkojumu lietā Schönberger/Revīzijas palāta (F-14/12 RENV, Krājums-CDL, EU:F:2015:112).

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats: kļūdaina Civildienesta tiesas Reglamenta 81. panta piemērošana.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa (turpmāk tekstā – “CDT”) savā rīkojumā esot kļūdaini piemērojusi sava reglamenta 81. pantu un tādējādi pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības tikt uzklautam un tiesības uz taisnīgu tiesu.

2. Otrais pamats: izmaiņas pamatojumā, ņemot vērā novēloti izvirzītus argumentus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja skatījumā CDT esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, grozot pamatojumu, tajā balstoties uz atbildētājas novēloti izvirzītiem argumentiem.

3. Trešais pamats: faktu sagrozīšana.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja skatījumā CDT esot sagrozījusi Revīzijas palātas nostāju, apstrīdētajā rīkojumā apgalvojot, ka Revīzijas palāta ir secinājusi, ka, salīdzinot apelācijas sūdzības iesniedzēja nopelnus ar pārējiem amatā paaugstināmiem ierēdņiem, apelācijas sūdzības iesniedzēju amatā nevarot paaugstināt, lai gan Revīzijas palāta tikai paskaidroja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju nevarētu paaugstināt amatā automātiski, ja būtu pieejams lielāks skaits amata pozīciju.

4. Ceturtais pamats: kļūdaina paaugstināšanas amatā kritērija piemērošana.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī norāda, ka viņa nopelnu vērtējumā CDT esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot paaugstināšanas amatā kritēriju, kas pārsniedz Revīzijas palātas kritērijus un ir nevajadzīgi stingrs, jo tiek prasīts pierādījums par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs 53 amatā paaugstināmo ierēdņu vidū ir bijis tas, kam ir vislielākie nopelni.

5. Piektais pamats: kļūdaini veikts salīdzinošs novērtējums par uzņemtas atbildības apmēru.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs tālāk norāda, ka CDT veikts salīdzinošs viņa uzņemtas atbildības apmēra vērtējums esot veikts bez jebkāda faktiska pamatojuma, kļūdaini automātiski nosakot prioritāti nodaļas vadītājam.

6. Sestais pamats: piemērojamās amatā paaugstināšanas kvotas kļūdainais vērtējums.

Šai sakarā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka jautājums par paaugstināšanas amatā kvotu attiecas uz strīda būtību. Tādēļ tas neesot bijis jāizskata vērtējumā par pieņemamību.

7. Septītais pamats: vienlīdzīgas attieksmes principa kļūdaina piemērošana.

Nobeigumā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka CDT kļūdaini un neatbilstoši pastāvīgai judikatūrai esot piemērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo tā neesot ievērojusi, ka šis princips tiek pārkāpts tad, ja iestādes pārsniedz rīcības brīvības robežas un patvaļīgā diferenciacijā veic pasākumus, kas ir pretrunā noteikumiem par Eiropas Savienības ierēdņu statusu.

Prasība, kas celta 2015. gada 25. novembrī – HTTS/Padome

(Lieta T-692/15)

(2016/C 059/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvji – M. Schlingmann un M. Bever, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt prasītājam atlīdzību EUR 2 516 221,50 apmērā par materiālo un morālo kaitējumu, kas nodarīts tādēļ, ka prasītāja ir tikusi iekļauta to personu, vienību un struktūru sarakstā, kas ir Regulas (EK) Nr. 423/2007 V pielikumā un Regulas (ES) Nr. 961/2010 VIII pielikumā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt nokavējuma procentus apmērā, kas par 2 procentpunktiem ir augstāks nekā Eiropas Centrālās bankas galveno refinansēšanas operāciju veikšanai noteiktā procentu likme, no 2015. gada 17. oktobra līdz pilnīgai iepriekš minētās summas samaksai;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, it īpaši tos, kas radušies prasītājam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza tikai vienu pamatu, ar ko tā apgalvo, ka, iekļaudama to tādu personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, Padome ir pārkāpusi tiesību aktus par individuālo interešu aizsardzību, kuros nav paredzēta rīcības brīvība.

Prasītājam esot nodarīts materiālais un morālais kaitējums, kas ir tieši radies to ierobežojošo pasākumu dēļ, kurus Padome tai ir piemērojusi.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 22. septembra spriedumu lietā F-83/14
Silvan/Komisija 2015. gada 2. decembrī iesniedza Juha Tapio Silvan**

(Lieta T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Juha Tapio Silvan (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – N. de Montigny un J.-N. Louis, avocats)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— nospriest, ka:

— Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 22. septembra spriedums lietā F-83/14 (*Tapio Silvan/Komisija*) ir atcelts;

— pieņemot jaunus noteikumus, atzīt un nospriest, ka:

— lēmums par prasītāja nepaaugstināšanu amatā ir atcelts;

— Komisijai jāatlīdzina tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir par izvirzīto pamatu un iesniegto pierādījumu pieņemamību un tam ir divas daļas:

- pirmā daļa, kas attiecas uz procesuālo normu pārkāpumu un Civildienesta tiesas (CDT) pieļautu kļūdu tiesību normu piemērošanā, atzīstot pamata nepieņemamību, kas attiecas uz iecelējinstītācijas neveiktu nopelnu salīdzinošu vērtējumu;
- otrā daļa, kas attiecas uz CDT pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, nevērtējot iesniedzēja iesniegtos pierādījumus par iecelējinstītācijas neveiktu nopelnu salīdzinošu vērtējumu nevienā no amatā paaugstināšanas stadijām.

2. Otrais pamats attiecas uz 45. panta pārkāpumu un neveiktu nopelnu salīdzinošu vērtējumu un tam ir divas daļas:

- pirmā daļa, pirmkārt, attiecas uz CDT pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, analizējot iesniegtos dokumentus, un lietas dalībnieku iesniegto pierādījumu sagrozišanu, efektīvas pārbaudes tiesā neesamību, kā arī pamatojuma neesamību, un, otrkārt, kļūdu vērtējumā, pamatojuma neesamību, efektīvas pārbaudes tiesā neesamību un pierādījumu sagrozišanu.
- otrā daļa, pirmkārt, attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot prasītāja formulētos pamatus, jo CDT uzskatīja, ka prasītājs nav izvirzījis iebildi par Eiropas Komisijas 2011. gada 14. novembrī pieņemto Civildienesta noteikumu 45. panta vispārīgo īstenošanas noteikumu C(2011) 8190 prettiesiskumu, jo Paaugstināšanas amatā komitejas stadijā neesot paredzēts nekāds salīdzinošs vērtējums, un, otrkārt, kļūdu vērtējumā un iesniegto pierādījumu sagrozišanu.

3. Trešais pamats attiecas uz kļūdu vērtējumā, analizējot nopelnus, un tam ir divas daļas:

- pirmā daļa attiecas uz CDT pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumu nastu;
- otrā daļa attiecas uz kļūdu vērtējumā un iesniegto pierādījumu sagrozišanu.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. decembrī – Syriatel Mobile Telecom/Padome**(Lieta T-705/15)**

(2016/C 059/32)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- pakārtoti, izdot rīkojumu par eksperta iecelšanu, lai noteiktu prasītājam nodarītā kaitējuma apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz morālo kaitējumu, kas esot nodarīts, aizskarot tā reputāciju, un, otrkārt, mantiskajiem zaudējumiem tā līgumattiecību pārtraukšanas dēļ, materiālo vērtību, kā arī ienākumu zaudēšanas dēļ, kas prasītājam esot nodarīti tiešā cēloņsakarībā ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – Souruh/Padome**(Lieta T-707/15)**

(2016/C 059/33)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Souruh SA (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasītājas prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājai nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz morālo kaitējumu, kas esot nodarīts, aizskarot tās reputāciju, un, otrkārt, mantiskajiem zaudējumiem tās līgumattiecību pārtraukšanas dēļ, materiālo vērtību, kā arī ienākumu zaudēšanas dēļ, kas prasītājai esot nodarīti tiešā cēloņsakarībā ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – *Cham un Bena Properties*/Padome

(Lieta T-708/15)

(2016/C 059/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Cham Holding Co. SA* (Damaska, Sīrija) un *Bena Properties Co. SA* (Damaska) (pārstāvis – *E. Ruchat*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasītāju prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājiem nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- izdot rīkojumu par eksperta iecelšanu, lai noteiktu prasītājiem nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs galvenos pamatus un vienu pakārtotu pamatu, kuri attiecas uz tiem nodarīto kaitējumu, par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

1. Pirmais pamats attiecas uz Padomes pieņemto tiesību aktu prettiesiskumu, jo šī iestāde, pamatojot savus lēmumus par prasītāju iekļaušanu sarakstā uz neskaidriem un neprecīziem iemesliem, neesot ievērojusi rūpības un uzmanības pienākumu, neraugoties uz judikatūru, saskaņā ar kuru tai esot precīzi jāpamato savi lēmumi, un, neievērojot pienākumu vispirms uzklaut prasītājus pirms tie tiek paturēti sankciju sarakstā. Turklāt attiecībā uz prasītājiem pieņemtie ierobežojošie pasākumi esot nepamatoti un nesamērīgi un ar tiem esot pārkāptas prasītāju tiesības uz reputācijas aizsardzību un tiesības uz īpašumu.
2. Otrais pamats attiecas uz morālo kaitējumu, kas prasītājiem esot nodarīts, jo ar to iekļaušanu sankciju sarakstā esot aizskarta to reputācija.

3. Trešais pamats attiecas uz mantiskajiem zaudējumiem, kas esot radušies to iekļaušanas personu un vienību, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, sarakstā dēļ, jo šī iemesla dēļ tie esot zaudējuši daudzus līgumus un ienākumu avotus.
4. Ceturtais pamats, kas izvirzīts pakārtoti, attiecas uz Eiropas Savienības atbildību bez vainas par prasītājiem nodarītajiem kaitējumiem, iekļaujot tos to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas pret Sīriju pieņemtās sankcijas.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – *Almashreq Investment Fund*/Padome

(Lieta T-709/15)

(2016/C 059/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Almashreq Investment Fund (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- izdot rīkojumu par eksperta iecelšanu, lai noteiktu prasītājam nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz tam nodarīto morālo kaitējumu, proti, tā reputācijas aizskārums, kam esot tieša cēloņsakarība ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – *Drex Technologies*/Padome

(Lieta T-710/15)

(2016/C 059/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Drex Technologies SA (Tortola, Britu Virdžīnu salas) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasītājas prasību par pieņemamu un pamatotu;

- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz tai nodarīto morālo kaitējumu, proti, tās reputācijas aizskārums, kam esot tieša cēloņsakarība ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – *Othman*/Padome

(Lieta T-711/15)

(2016/C 059/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Razan Othman (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz viņam nodarīto morālo kaitējumu, proti, viņa reputācijas aizskārums, kam esot tieša cēloņsakarība ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. decembrī – *Crédit Mutuel Arkéa*/ECB

(Lieta T-712/15)

(2016/C 059/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Crédit Mutuel Arkéa* (*Le Relecq-Kerhuon*, Francija) (pārstāvis – H. Savoie, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2015. gada 5. oktobra lēmumu (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B8NLR5984/28) par *Groupe Crédit Mutuel* piemērojamo prudenciālo prasību noteikšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālās bankas 2015. gada 5. oktobra lēmums (turpmāk tekstā – “lēmums”) esot prettiesisks tāpēc, ka tajā neesot ievērotas Eiropas tiesību normas, ar kurām ECB pilnvaras prudenciālās uzraudzības jomā ir ierobežotas uz kredītiestādēm. Šim pamatam ir četras daļas.
 - Pirmā daļa: ECB piemērojamās tiesības banku uzraudzības jomā stingri ierobežojot tās pilnvaras uz kredītiestādēm un citām finanšu iestādēm.
 - Otrā daļa: *Confédération nationale du Crédit Mutuel* (CNCM) neesot kredītiestāde, un ECB veiktā *Crédit Mutuel* uzraudzība nevar notikt tās līmenī.
 - Trešā daļa: neiespējamību ECB īstenot pār CNCM prudenciālās uzraudzības pilnvaras apstiprinot fakts, ka tai nav nekādu sankciju piemērošanas pilnvaru, kā to atzīstot pati ECB.
 - Ceturtā daļa: tā kā ECB neesot nekādu pilnvaru piemērot CNCM jebkādos pasākumus, esot velti un juridiski kļūdaini ar lēmumu paredzēt korektīvus pasākumus piemērot *Crédit Mutuel* grupai, kas juridiski vispār nepastāv.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka lēmums būtu jāatceļ arī tāpēc, ka tajā esot prettiesiski uzskatīts, ka prudenciālās uzraudzības jomā piemērojamo Eiropas tiesību normu izpratnē *Crédit Mutuel* kopumā veido grupu. Šim pamatam ir trīs daļas.
 - Pirmā daļa: Eiropas tiesiskajā regulējumā ir noteikts vispārējs princips, ka, pirmkārt, kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība notiekot individuāli un, otrkārt, konsolidētā uzraudzība savstarpējo kredītsabiedrību grupu līmenī pieņemot, ka tās ir pielīdzināmas vienai kopējai iestādei.
 - Otrā daļa: neesot izpildīti Eiropas tiesiskajā regulējumā ietvertie nosacījumi, kas ļauj veikt konsolidētu prudenciālo uzraudzību banku grupu līmenī.
 - Trešā daļa: šajā gadījumā neesot izpildīts neviens no trim nosacījumiem, kas ļautu veikt konsolidēto uzraudzību visas *Crédit Mutuel* līmenī.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka lēmums būtu arī jāatceļ, ciktāl tajā esot prettiesiski no 8 % līdz 11 % palielināta prasība par pirmā līmeņa pamata kapitālu attiecībā uz *Crédit Mutuel Arkéa*. Šim pamatam ir divas daļas.
 - Pirmā daļa: lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
 - Otrā daļa: lēmumā ir pieļautas arī kļūdas vērtējumā.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. decembrī – Makhlouf/Padome

(Lieta T-714/15)

(2016/C 059/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rami Makhlouf (Damaska, Sirija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai pilnībā atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu apmērā, kādā to taisnīgi noteiks Vispārējā tiesa;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz to, ka prasītājam esot nodarīts morālais kaitējums, kas sastāv no viņa reputācijas aizskārums, kam esot tieša cēloņsakarība ar Eiropas Savienības Padomes veiktajiem pasākumiem, par kuriem atbildīga esot šī iestāde.

**Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – BBY Solutions/ITSB – Worldwide Sales Corporation España
("BEST BUY GEEK SQUAD")**

(Lieta T-715/15)

(2016/C 059/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BBY Solutions, Inc. (Mineapolisa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – A. Poulter, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībiece: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Spānija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "BEST BUY GEEK SQUAD" – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 064 001

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 23. septembra lēmums apvienotajās lietās R 517/2015–2 un R 437/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apmierināti iebildumi;
- atcelt Iebildumu nodaļas 2014. gada 22. decembra lēmumu saistībā ar iebildumiem Nr. B 1354630, ciktāl ar to ir apmierināti iebildumi;

- apmierināt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu N. 6 064 001;
- piespriest ITSB segt savus izdevumus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 30. novembrī – Gallardo Blanco/ITSB – Expasa Agricultura y Ganadería (degzīmes, kas atveidota H-veida zirga trenzes formā, attēls)

(Lieta T-716/15)

(2016/C 059/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Spānija) (pārstāvis – E. Estella Garbayo, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Spānija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme (degzīmes, kas atveidota H-veida zirga trenzes formā, attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 424 323

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 29. septembra lēmums lietā R 1502/2014–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 29. septembra lēmumu;
- atcelt ITSB iebildumu nodaļas 2014. gada 14. aprīļa lēmumu;
- grozīt iepriekš minētos lēmumus, atļaujot pilnā apjomā reģistrēt Kopienas preču zīmi Nr. 10 424 323;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus, kas radušies iebildumu procesā un apelācijas procesā ITSB.

Izvirzītie pamati:

Regulas Nr. 207/2009 4. panta, 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 42. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. decembrī – PTC Therapeutics International/EMA**(Lieta T-718/15)**

(2016/C 059/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PTC Therapeutics International Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji – M. Demetriou, QC, C. Thomas, Barrister, G. Castle, B. Kelly un H. Billson, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Zāļu aģentūras 2015. gada 25. novembra Lēmumu EMA/722323/2015 piešķirt trešajai personai piekļuvi informācijai par veterinārajām zālēm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), ciktāl šis lēmums attiecas uz komerciāli konfidenciālu informāciju, ar kuras izpaušanu tiks pārkāptas prasītāju tiesības, un ciktāl šāds lēmums ir aizliegts ar ES tiesībām;
- nodot apstrīdēto lēmumu atpakaļ EMA tālākai izskatīšanai attiecībā uz konfidenciālo fragmentu redakciju, apspriežoties ar prasītāju, un
- piespriest EMA atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgais dokuments ir aizsargāts ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un/vai 4. panta 3. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgais dokuments tā kopumā ir uzskatāms par komerciāli konfidenciālu informāciju, kas ir aizsargāta ar minētas Regulas 4. panta 2. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka minētā dokumenta publiskošana kaitētu EMA lēmumu pieņemšanas procesam.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka EMA nav veikusi izsvēršanas darbības, kā tas ir prasīts tiesību normās.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbilstošu izsvēršanas darbību atbilstoši tiesību normās prasītajam iznākums būtu novedis pie lēmuma nepubliskot nevienu šī dokumenta daļu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 28. septembra spriedumu lietā F-73/14 2015. gada 8. decembrī iesniedza LP**(Lieta T-719/15 P)**

(2016/C 059/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: LP (Hāga, Nīderlande) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Policijas birojs (Eiropols)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt 2015. gada 28. septembra rīkojumu lietā F-73/14 un lietā pieņemt nolēmumu vai arī nosūtīt lietu atpakaļ Civildienesta tiesai;
- piespriest Eiropalam segt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedībās.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienu vienīgu pamatu, norādot, ka pārsūdzētajā rīkojumā ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un tas esot pretrunā Eiropas Savienības tiesībām, proti, attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu, rūpības pienākumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – Komisija/CINAR**(Lieta T-720/15)**

(2016/C 059/44)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Waelbroeck, lawyer, A. Duron, lawyer, S. Delaude, L. Di Paolo un J. Estrada de Solà)

Atbildētāja: CINAR Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētājai atmaksāt prasītājai summu GBP 25 616 apmērā;
- piespriest atbildētājai samaksāt procentus par pamatsummu GBP 25 616 saskaņā ar likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēroja savām kapitāla refinansēšanas operācijām 2005. gada 1. decembrī (2,09 %), palielinot šo likmi par pusotru procentu, attiecībā uz laikposmu no 2005. gada 6. decembra līdz atlīdzināmo finanšu līdzekļu atmaksai;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, apgalvojot, ka atbildētāja nav izpildījusi līgumsaistības attiecībā uz pieprasīto izdevumu pamatošanu. Tā kā finansiālais ieguldījums, kāds jāveic atbildētājai, ir mazāks nekā kopējā summa, kādu prasītāja samaksāja avansa maksājuma veidā, tad prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar līgumu atbildētājai minētā summa ir jāatmaksā.

**Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/
Komisija****(Lieta T-722/15)**

(2016/C 059/45)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Vācija) (pārstāvji – C. Bittner un N. Thies, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl:
 - tā 1. pantā ir noteikts, ka Vācija, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, ir piešķirusi piensaimniecības uzņēmumiem valsts atbalstu piena produktu kvalitātes pārbaūžu veikšanai Bavārijā un ka šis atbalsts kopš 2007. gada 1. janvāra nav saderīgs ar iekšējo tirgu;
 - tā 2.–4. pantā ir uzdevusi atgūt šo atbalstu no saņēmējiem un samaksāt procentus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 18. septembra Lēmumu C(2015) 6295 *final* par valsts atbalstu SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), ko Vācija sniegusi piena kvalitātes pārbaūžu veikšanai saskaņā ar Vācijas Likumu par pienu un taukiem.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts LESD 108. panta 2. punkts, ko skata kopā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu un 20. panta 1. punkta pirmo teikumu.
 - Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz faktiskajiem un tiesiskajiem apsvērumiem, kas nebija lēmuma par procedūras uzsākšanu priekšmets.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo no maksājumiem gūtie līdzekļi ir tikuši kvalificēti par valsts atbalstu.
 - Prasītāja apgalvo, ka no maksājumiem gūtie līdzekļi nevar tikt kvalificēti par valsts atbalstu, jo tie nav pastāvīgā valsts kontrolē un nav pieejami valsts iestādēm. Valsts iestādes esot tikai nodevušas Bavārijas piensaimniecību maksājumus piena kontroles laboratorijām, kas ir veikušas piena kvalitātes pārbaudes.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots ka ir ticis pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo piena kvalitātes pārbaūžu finansēšana ir tikusi atzīta par Bavārijas piensaimniecībām piešķirtu atbalstu.
 - Šajā saistībā tiek apgalvots, ka piena kvalitātes pārbaūžu izdevumi nav maksājumi, kas parasti ir jāsedz Bavārijas piensaimniekiem. Izmeklējumi esot tikuši veikti sabiedrības interesēs. Turklāt apgalvotās piensaimniecību priekšrocības tika līdzsvarotas ar obligātiem maksājumiem.
4. Ar ceturto pamatu (pakārtoti) tiek apgalvots, ir ticis pārkāpts LESD 107. panta 3. punkts.
 - Prasītāja apgalvo, ka 2000.–2006. gadā atbildētāja bija atzinusi strīdīgo maksājumu par saderīgu ar iekšējo tirgu. Kopš tā laika strīdīgais maksājums neesot mainījies. Šis apstāklis liecinot par to, ka atbildētājas rīcības brīvība šajā saistībā ir tikusi samazināta, jo kopš 2007. gada 1. janvāra strīdīgais maksājums ir bijis jāatzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

5. Ar piekto pamatu (pakārtoti) tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 108. panta 1. un 3. punkts, jo piena kvalitātes pārbaūžu finansēšana tika atzīts par jaunu atbalstu, kurš tādēļ bija jāpaziņo.
6. Ar sesto pamatu (pakārtoti) tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips.
- Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz 2000.–2006. gadu Komisija bija atzinusi, ka piena kvalitātes pārbaūžu finansēšana ir saderīga ar iekšējo tirgu. Turklāt vēl 2012. gada februārī piena kvalitātes pārbaūžu finansēšana esot tikusi atzīta par pastāvošu atbalstu. Tādējādi esot radīta tiesiskā palāvība, ka katrā ziņā netiks uzdots atgūt apgalvotos atbalstus.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 4. decembrī – *Genossenschaftsverband Bayern*/Komisija

(Lieta T-723/15)

(2016/C 059/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Genossenschaftsverband Bayern e. V. (Mīnhene, Vācija) (pārstāvji – C. Bittner un N. Thies, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl:
- tā 1. pantā ir noteikts, ka Vācija, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, ir piešķīrusi piensaimniecības uzņēmumiem valsts atbalstu piena produktu kvalitātes pārbaūžu veikšanai Bavārijā un ka šis atbalsts kopš 2007. gada 1. janvāra nav saderīgs ar iekšējo tirgu;
- tā 2.–4. pantā ir uzdevusi atgūt šo atbalstu no saņēmējiem un samaksāt procentus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 18. septembra Lēmumu C(2015) 6295 *final* par valsts atbalstu SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), ko Vācija sniegusi piena kvalitātes pārbaūžu veikšanai saskaņā ar Vācijas Likumu par pienu un taukiem.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-722/15 *Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns*/Komisija izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2015. gada 14. decembrī – Justice & Environment/Komisija**(Lieta T-727/15)**

(2016/C 059/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Čehijas Republika) (pārstāve – S. Podskalská, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošiem Eiropas Komisijas Ģenerāldirektorāta Vides jautājumos 2015. gada 19. augusta lēmumu ar numuru *Ref GestDem* No 2015/4284, ar ko tika noraidīts pieteikums piekļūt dokumentiem, un Ģenerālsekretāra Eiropas Komisijas vārdā pieņemto 2015. gada 15. oktobra lēmumu ar numuru *Ares*(2015)4311297, ar ko tika noraidīts atkārtotais pieteikums, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības atbalstam prasītāja norāda, ka apstrīdētie lēmumi ir pretiesiski, jo tie ir pretrunā: i) Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pantam (bijušais EKL 255. pants); ii) Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punktam; iii) Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽²⁾ 6. panta 1. punktam un iv) Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija), lasot kopā ar Padomes 2005. gada 17. februāra lēmumu par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (2005/370/EK) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽³⁾ OV L 124, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. decembrī – MSD Animal Health Innovation un Intervet international/EMA**(Lieta T-729/15)**

(2016/C 059/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Vācija) un Intervet international BV (Boxmeer, Nīderlande) (pārstāvji – J. Stratford, QC, C. Thomas, Barrister, P. Bogaert, advokāts, B. Kelly un H. Billson, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt EMA 2015. gada 25. novembra lēmumu, kas prasītājām tika paziņots 2015. gada 3. decembrī, piešķirt trešajai personai piekļuvi informācijai par veterinārajām zālēm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (OV L 145, 43. lpp.), ciktāl šis lēmums attiecas uz komerciāli konfidenciālu informāciju, ar kuras izpaušanu tiks pārkāptas prasītāju tiesības, un ciktāl šāds lēmums ir aizliegts ar ES tiesībām;
- piespriest EMA atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgie dokumenti ir aizsargāti ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un/vai 4. panta 3. punktu atbilstoši vispārējai konfidencialitātes prezumpcijai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgie dokumenti visā to kopumā ir kvalificējami par komerciāli konfidenciālu informāciju, kas ir aizsargāta ar minētas Regulas 4. panta 2. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka minēto dokumentu publiskošana kaitētu EMA lēmumu pieņemšanas procesam.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka EMA nav veikusi izsvēršanas darbības, kā tas ir prasīts tiesību normās.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbilstošu izsvēršanas darbību atbilstoši tiesību normās prasītajam iznākums būtu novedis pie lēmuma nepubliskot nevienu šo dokumentu daļu vai vismaz lēmumu piekļūt prasītāju piedāvātajām redakcijām.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – *Hydro Aluminium Rolled Products*/Komisija

(Lieta T-737/15)

(2016/C 059/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Vācija) (pārstāvji – U. Karpenstein un K. Dingemann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši LESD 264. pantam atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu (ES) 2015/1585 procedūrā Valsts atbalsts SA.33995(2013) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C(2014) 8786, *final*;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: valsts līdzekļu neesamība

Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir kļūdaini atzinusi, ka 2012. gada EEG [*Gesetz für den Ausbau erneuerbarer Energien*] paredzētais izņēmums attiecībā uz energoietilpīgajiem lietotājiem ietver “valsts līdzekļu” izmantošanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. EEG maksu maksājot tikai privātpersonas un iekasētos līdzekļus arī nevar attiecināt uz valsti, ja nav pastāvīgas kontroles un no tā izrietošas faktiskas iespējas iesaistīt iestādes.

2. Otrais pamats: selektivitātes neesamība

Prasītāja norāda, ka īpašais kompensācijas noteikums nav selektīvs – kā tas ir prasīts LESD 107. panta 1. punktā – bet ir loģisks un raksturīgs izņēmums no EEG regulējošās sistēmas.

3. Trešais pamats: tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums

Šajā ziņā tiek norādīts, ka atbildētāja ir radījusi prasītājam aizsargājamu palāvību, jo tā vairāk nekā desmit gadus nav izvērtējusi EEG – par kuru tai bija zināms – atbilstību atbalsta tiesībām. Turklāt atbildētāja neesot veikusi līdzīga atbalsta atgūšanu citās dalībvalstīs.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. decembrī – Aurubis u.c./Komisija

(Lieta T-738/15)

(2016/C 059/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Aurubis AG (Hamburga, Vācija), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Vācija), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Vācija), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Vācija), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Vācija), Siltronic AG (Minhene, Vācija), Vestolit GmbH (Marl, Vācija) un Wacker Chemie AG (Minhene) (pārstāvji – C. Arhold un N. Wimmer, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 3. panta 1. punktu,

— ciktāl tajā ir atzīts, ka 2013. un 2014. gadā energoietilpīgajiem lietotājiem piešķirtie piemaksas atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai (EEG maksa) samazinājumi (*Besondere Ausgleichsregelung* [īpašais kompensācijas noteikums]; turpmāk tekstā – “BesAR”) ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, vai

— pakārtoti, ciktāl tajā ir konstatēts, ka BesAR ir nelikumīgs valsts atbalsts, kas ir ticis ieviests, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu;

— atcelt apstrīdētā lēmuma 6., 7. un 8. pantu, ciktāl tajos ir uzdots atgūt atbalstu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu (ES) 2015/1585 (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 8786, *final*) par atbalsta shēmu SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), ko Vācija īstenojusi atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas un energoietilpīgu lietotāju atbalstam ⁽¹⁾.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats – LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

Prasītājas apgalvo, ka BesAR neesot atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo netika piešķirti valsts līdzekļi. Turklāt ar to energoietilpīgajiem lietotājiem neesot piešķirta arī nekāda selektīva ekonomiska priekšrocība.

2. Otrais pamats – LESD 108. panta pārkāpums

Komisija esot pārkāpusi LESD 108. pantu, uzdodot (daļēji) atgūt atbalstu, jo 2012. gada EEG [*Gesetz für den Ausbau erneuerbarer Energien*] labākajā gadījumā varētu tikt atzīts par pastāvošu atbalstu, nevis par jaunu, nelikumīgi ieviestu atbalstu.

3. Trešais pamats – tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums

Prasītājas uzskata, ka ar to atbalstu atgūšanu, kas, kā tiek apgalvots, ir tikuši piešķirti nelikumīgi, tiek pārkāpta tiesiskā palāvība, kas prasītājām pastāvēja saistībā ar valsts tiesiskā regulējuma tiesiskumu un kas it īpaši tika radīta ar Komisijas lēmumu par 2000. gada EEG.

4. Ceturtais pamats – LESD 108. panta 1. punkta apvienojumā ar Reglamenta 18. pantu pārkāpums

Ceturtajā pamatā prasītājas pārmet Komisijai, ka tā nav ierosinājusi Vācijas Federatīvajai Republikai veikt lietderīgus pasākumus pirms formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas.

⁽¹⁾ OV L 250, 122. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – Vinnolit/Komisija

(Lieta T-743/15)

(2016/C 059/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Vācija) (pārstāvis – M. Geipel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu par (Vācijas) valsts atbalsta shēmu SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (par atbalstu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un energoietilpīgajiem lietotājiem), un it īpaši tā 1. un 3. pantā ietvertu konstatējumu, ka 2012. gada EEG paredzētais īpašais kompensācijas noteikums ir uzskatāms par atbalstu un ka tas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, kā arī minētā lēmuma 2., 6. un 7. pantā paredzēto pienākumu daļēji atgūt 2013. un 2014. gadā piešķirtās priekšrocības no saņēmējiem uzņēmējiem;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: atbalsta LESD 107. panta izpratnē neesamība

Prasītāja apgalvo, ka Likumā par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*; turpmāk tekstā – “*EEG*”) paredzētais *EEG* maksas samazinājums energoietilpīgiem lietotājiem ir civiltiesiska kompensācijas mehānisma grozījums. Netiekot piešķirta nekāda priekšrocība no valsts līdzekļiem vai valsts kontrolētiem līdzekļiem.

2. Otrais pamats: katrā ziņā jauna atbalsta neesamība

Prasītāja arī apgalvo, ka *EEG* maksas samazinājums energoietilpīgiem lietotājiem nav jauns atbalsts LESD 108. panta izpratnē, jo Vācijas Federatīvajā Republikā pastāvošo finansēšanas mehānismu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai Eiropas Komisija iepriekš ir atzinusi par saderīgu ar valsts atbalsta tiesībām un tas līdz šim brīdim nav ticis būtiski izmainīts.

3. Trešais pamats: tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums

Prasītāja norāda, ka Eiropas Komisija ar savu lēmumu ir pārkāpusi attiecīgo lietotāju tiesisko palāvību, jo Vācijas Federatīvajā Republikā pastāvošo finansēšanas mehānismu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai Eiropas Komisija iepriekš bija atzinusi par saderīgu ar valsts atbalsta tiesībām un tas līdz šim brīdim nav ticis būtiski izmainīts.

4. Ceturtais pamats: pilnvaru neesamība

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Eiropas Komisija ar savu lēmumu ir pārsniegusi tai piešķirtās pilnvaras, nepamatoti samazinot Vācijas Federatīvajai Republikai primārajās un sekundārajās tiesībās piešķirto novērtējuma brīvību attiecībā uz veidu, kādā organizēt atbalstu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai.

Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – *FH Scorpio*/ITSB – *Eckes-Granini Group* (“YO!”)

(Lieta T-745/15)

(2016/C 059/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: FH Scorpio (Łódź, Polija) (pārstāvis – R. Rumpel, advokat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Vācija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “YO!” – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 208 436

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 2. oktobra lēmums lietā R 1546/2014–2

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasību par pamatotu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz preču zīmes “YO!” Nr. 11 208 436 reģistrāciju;
- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka apzīmējums tiek reģistrēts attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – Biofa/Komisija**(Lieta T-746/15)**

(2016/C 059/53)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Biofa AG (Münsingen, Vācija) (pārstāvji – C. Stallberg un S. Knoblich, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 17. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/2069, ar ko apstiprina pamatvielu nātrija hidroģēnkarbonātu (OV L 301, 2015. gada 18. novembris, 42. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots datu aizsardzības pārkāpums.

Prasītājas datiem par tās augu aizsardzības līdzekli VitiSan® esot piemērojama Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ 59. pantā paredzētā datu aizsardzība. Tādējādi, izmantojot šos datus nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu, tiekot pārkāptas prasītājas tiesības uz datu aizsardzību.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots subsidiaritātes principa pārkāpums pamatvielu apstiprināšanas procesā.

Nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšana par pamatvielu esot pretrunā augu aizsardzības tiesiskā regulējuma subsidiaritātes principam, jo ar prasītājas augu aizsardzības līdzekli VitiSan®, kas satur darbīgo vielu kālija hidroģēnkarbonātu, ir pieejams apstiprināts augu aizsardzības līdzeklis ar līdzīgu darbīgo vielu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots prioritātes principa pārkāpums pamatvielu apstiprināšanas procesā.

Prasītājas pieprasītā nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšana par darbīgo vielu saskaņā ar prioritātes principu liedzot šīs vielas apstiprināšanu par pamatvielu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz īpašumu pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot pretrunā tās tiesībām uz intelektuālo īpašumu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 17. panta 2. punktu.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots prasības par konfidenciālas komercinformācijas aizsardzību pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot arī pretrunā konfidenciālas komercinformācijas aizsardzības prasībai saskaņā ar Hartas 7. pantu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots vispārīgā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

Prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu esot arī pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam. Kamēr prasītājai esot bijis jāiegulda ievērojamas investīcijas apstiprināšanai vajadzīgo datu iegūšanai, atbildētāja šos datus esot izmantojusi tādu trešo personu labā, kurām šādas prasības nebija jāizpilda.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums.

Visbeidzot prasītājas datu nepamatota izmantošana nātrija hidroģēnkarbonāta apstiprināšanai par pamatvielu radot tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Prasītājai bija jābūt iespējai paļauties, ka tās dati par augu aizsardzības līdzekli VitiSan® tiks izmantoti tikai, ievērojot datu aizsardzību.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 22. decembrī – *Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft u.c./Komisija*

(Lieta T-750/15)

(2016/C 059/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH* (Ceica, Vācija), *RWE Power AG* (Esene, Vācija), *Vattenfall Europe Mining AG* (Kotbusa, Vācija) (pārstāvji – *U. Karpenstein, K. Dingemann* un *M. Kottmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 23. jūlija Lēmumu C(2014) 5081, *final*, procedūrā *State aid* SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – *Germany – EEG 2014 – Reform of the Renewable Energy Law* – tiktāl, ciktāl tajā par valsts atbalstu ir kvalificēts EEG 2014 [*Gesetz für den Ausbau erneuerbarer Energien*] 61. panta 3. un 4. punkta regulējums par pašapgādes iekārtām un tās atbilstīgi 5. punkta otrajam ievilkumam (75. lpp.) atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu tikai līdz 2017. gada 31. decembrim;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: Selektīvu priekšrocību noteiktiem uzņēmumiem neesamība

Pirmajā prasības pamatā prasītāji norāda, ka apstrīdētajā lēmumā regulējums par elektroenerģijas pašapgādes iekārtām (*EEG* 2014 61. panta 3. un 4. punkts) nepamatoti ir kvalificēts kā selektīvs pasākums un tādējādi kā valsts atbalsts.

2. Otrais pamats: Valsts finanšu līdzekļu neesamība

Otrā pamata ietvaros prasītāji apgalvo, ka ar *EEG* maksu finansētā atjaunojamo enerģiju izmantošanas veicināšana netiek veikta no valsts, bet gan no privātiem līdzekļiem. Nedz *EEG* maksas iekasēšana, nedz tās izlietošana nav – kā noteikts judikatūrā – pastāvīgā valsts uzraudzībā. Turklāt attiecīgais regulējums neradītu slogu valsts budžetam, jo *EEG* maksas kopējais apmērs nesamazinās pašapgādes iekārtu atbrīvojuma no šīs maksas dēļ.

Prasība, kas celta 2015. gada 30. decembrī – Luksemburga/Komisija

(Lieta T-755/15)

(2016/C 059/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji – *D. Holderer*, pārstāvis, un *D. Waelbroeck*, *S. Naudin* un *A. Steichen*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- galvenokārt, atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmumu par valsts atbalstu SA.38375, ko Luksemburgas Lielhercogiste ir piešķirusi *Fiat*;
- pakārtoti, atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmumu par valsts atbalstu SA.38375, ko Luksemburgas Lielhercogiste ir piešķirusi *Fiat*, ciktāl tajā ir uzdots atgūt atbalstu;
- piespriest Komisijas atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. pants, jo Komisija nav pierādījusi, ka strīdīgais sākotnējais lēmums būtu selektīvs.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 107. pants un Komisijas pienākums norādīt pamatojumu, jo tā neesot pierādījusi, ka ir tikusi sniegta priekšrocība, nedz arī to, ka būtu tikusi ierobežota konkurence.

3. Ar trešo pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 14. pants, jo Komisija esot pieprasījusi atgūt atbalstu, pārkāpjot tiesiskās palāvības aizsardzības principu un tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – *Tengelmann Warenhandelsgesellschaft*/ITSB — *Federation Internationale des Logis* ("T")

(Lieta T-756/15)

(2016/C 059/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG* (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvis – H. Prange, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: *Federation Internationale des Logis* (Parīze, Francija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "T" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 623 022

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas piektās padomes 2015. gada 31. augusta lēmums lietā R 2653/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, tādējādi, lai iebildumi tiktu noraidīti pilnībā;
- piespriest atbildētājam un attiecīgā gadījumā – otrai procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 29. decembrī – *Fiat Chrysler Finance Europe*/Komisija

(Lieta T-759/15)

(2016/C 059/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Fiat Chrysler Finance Europe* (FCFE) (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – J. Rodriguez, Solicitor, M. Engel un G. Maisto, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt par pieņemamu prasību atcelt tiesību aktu;
- atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmuma, kurš adresēts Luksemburgas Lielhercogistei lietā SA.38375 (2014/C ex 2014 NN) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) 1.–4. pantu;
- piespriest Komisijas atlīdzināt FCFE tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 107. pants, jo Komisija ir nepareizi piemērojusi jēdzienu “selektīva priekšrocība” un nav pierādījusi, ka APA [*Advanced Pricing Agreement*] ir vainojams konkurences izkropļošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 296. panta 2. punkts un Komisijas pienākums norādīt pamatojumu, jo tā neesot izskaidrojusi, kā tā ir izsecinājusi nesaistītu uzņēmumu darījuma principu no Savienības tiesībām, vai pat to, kas ir šis princips, un esot pāvirši aprakstījusi APA ietekmi uz konkurenci.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo Komisijas jaunais nesaistītu uzņēmumu darījuma principa formulējums rada pilnīgu nenoteiktību un neskaidrību par to, kad ar iepriekšēju vienošanos par cenu noteikšanu un pat ar jebkādu transfertcenu analīzi var tikt pārkāpti ES noteikumi valsts atbalsta jomā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips, jo Komisija esot radījusi tiesisko palāvību par to, ka valsts atbalsta jomā transfertcenu darījumus tā vērtē, pamatojoties uz ESAO vadlīnijām, un, pēkšņi atkāpjoties no tām, tā esot pārkāpusi tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. decembrī – Nīderlande/Komisija

(Lieta T-760/15)

(2016/C 059/58)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman, B. Koopman un M. de Ree)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 21. oktobra Lēmumu ar atsauces numuru C(2015) 7143 par valsts atbalstu SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), ko Nīderlande ir īstenojusi Starbucks labā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana tādējādi, ka Komisija spriež, ka "Advanced Pricing Agreement" ("APA") ir selektīvs.
 - Pirmkārt, Komisija nav pilnībā un individuāli pierādījusi, ka ir izpildīts selektivitātes kritērijs.
 - Otrkārt, Komisija ir kļūdaini izmantojusi par atsauci vispārējo Nīderlandes uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu. Attiecībā uz APA pareizā atsauce ir Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli [*Wet op de Vennootschapsbelasting*] 8. b panta 1. punkts un Transfertcenas lēmums [*Verrekenprijsbesluit*]. APA ir tikai piemērota šī atsauce.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota nepareiza LESD 107. panta 1. punkta piemērošana, jo Komisija novērtē priekšrocības esamību atbilstoši ES tiesību nesaistītu uzņēmumu darījuma principam. Tomēr prasītāja apgalvo, ka ES tiesībās nav nesaistītu uzņēmumu darījuma principa un ka šis princips neietilpst valsts atbalsta novērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana, jo Komisija secina, ka, izvēloties "Transactional Net Margin Method" kā transfertcenas metodoloģiju, APA piešķir priekšrocību *Starbucks Manufacturing EMEA BV*.

Komisija kļūdaini norāda, ka metodoloģija, par ko panākta vienošanās APA, nesniedz ticamu tirgus iznākuma aproksimāciju. Turklāt Komisija nepierāda, ka atlīdzībai Alki un papildnodoklim zaļo pupiņu pašizmaksai nebūtu saimnieciskas vērtības.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana, jo Komisija norāda, ka ar veidu, kādā tiek piemērota "Transactional Net Margin Method", APA piešķir *Starbucks Manufacturing EMEA BV* priekšrocību.

Komisija kļūdaini vadās no pieņēmuma, ka "Transactional Net Margin Method", par ko panākta vienošanās APA, tika piemērota kļūdaini un tā rezultātā sniedz priekšrocību *Starbucks Manufacturing EMEA BV*. Komisija nekādi nepierāda, ka, tāsprāt, labāka "Transactional Net Margin Method" piemērošana radītu lielākus ar nodokli apliekamos ienākumus un nebūtu priekšrocības.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots rūpības pienākuma pārkāpums, jo Komisija nevērtēja un lēmumā neiekļāva visu atbilstošo informāciju un par pamatu izmanto arī anonīmus datus vai vismaz tādus datus, kas nekad nav darīti zināmi Nīderlandes valdībai.

Vispārējās tiesas 2015. gada 7. decembra rīkojums – *Ahrend Furniture*/Komisija

(Lieta T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2015. gada 21. decembrī – ZZ/Komisija

(Lieta F-148/15)

(2016/C 059/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – P. Vanden Castele, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt konkursa EPSO/AD/306/15 – Juristi lingvisti (AD 7), kuru galvenā valoda ir franču valoda, atlases komisijas lēmumu nepieļaut prasītāju konkursa nākamajam vērtēšanas posmam tādēļ, ka šim pēdējam minētajam nav izglītības līmeņa, kas atbilst pabeigta augstākajai juridiskajai izglītībai, kas iegūta Beļģijas, Francijas vai Luksemburgas augstākās izglītības iestādē

Prasītāja prasījumi:

— atcelt lēmumus par atlasu un iecelšanu amatā, kuri pieņemti saistībā ar paziņojumu par “atklāto konkursu EPSO/AD/306/15, pamatojoties uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem”, kas paredzēts “juristiem lingvisti (AD 7), kuru galvenā valoda ir franču valoda (FR)” (2015. gada 21. maija *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*), tostarp lēmumu, kas minēts prasītājam adresētajā 2015. gada 24. septembra vēstulē, saskaņā ar kuru “pēc jūsu pieteikuma pārbaudes [...] iepriekšminētā konkursa atlases komisija jūs nevar pieļaut konkursa nākamajam vērtēšanas posmam”.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. decembrī – ZZ/Komisija

(Lieta F-151/15)

(2016/C 059/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – S. Rodrigues un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru atteikts prasītājam piešķirt apgādnieka zaudējuma pensiju un atlīdzināt, iespējams, nodarīto morālo un materiālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Individuālo tiesību pārvaldības un maksājumu biroja 2015. gada 13. vai 14. aprīļa lēmumu, ar kuru atteikts prasītājam piešķirt apgādnieka zaudējuma pensiju;
 - vajadzības gadījumā atcelt Komisijas 2015. gada 15. septembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2015. gada 15. jūnija sūdzība;
 - piespriest atlīdzināt prasītājam nodarīto mantisko kaitējumu;
 - piespriest atlīdzināt prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* novērtēts EUR 5 000 apmērā;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.
-

